

PHONG-HOA'

16
trang

TUẦN BÁO RA NGÀY THỨ SÁU

TÒA SOẠN VÀ TRỊ SỰ
số 1, BOULEVARD CARNOT - HANOI
FONDATEUR DIRECTEUR POLITIQUE
NGUYỄN - XUÂN - MAI

DIRECTEUR :
NGUYỄN - TƯỜNG - TÂM

GIÁ BÁO ĐÓNG DƯƠNG NGOẠI QUỐC

1 năm	3p00	5p00
6 tháng	1. 60	2. 60
3 tháng	0. 90	1. 40

ADMINISTRATEUR GERANT
PHAM-HUU-NINH

7
xu

Cuộc thi « Chọn dân biểu »

Đến 19 Mars có những ông này ra ứng cử nghị viên dân biểu :

M. M. Vũ-văn-Định chủ nhà in Thành niên, nguyên thư-ky Đông-pháp ngân hàng.

Nguyễn-mạnh-Bồng : biệt hiệu Mân Chau, thi sĩ, văn sĩ, thầy lang, tác giả ngắn dèo khuya, nguyên Tòng thư ký lich-hữu-thu-xã của ông Nguyễn-Ấn-Huy Hợi

Hà-văn-Đốc : chủ hiệu Thương khánh y-quán được-phóng.

Hoàng-quang-Thịnh : chủ hiệu cho thuê đòn đám ma Tề-Mỹ.

Đinh-văn-Tiền : chủ hiệu làm đồ gỗ Phúc Lợi.

Đỗ Văn : Giám-đốc chuyên-môn nhà in Trung-Bắc.

Ng-dinh-Tiếp : nguyên chủ-nhiệm Nông-công-thương, chủ hiệu Thuận hưng-long.

Phạm-Tá : tốt nghiệp trường hóa-học chuyên-môn, chủ-nhiệm Thương-báo, chủ hiệu ruộng Bờ Hồ, nguyên giáo học trường Thực-hành Hanoi.

Về dịp này, Phong-Hoa mở một cuộc thi chọn dân biểu để các bạn đọc báo xa gần mua vui, theo như thè 'lè sau này :

i - bài dự thi phải gửi đến tòa báo số 2 phố Hàng Cót (Rue Takou) trước ngày 19-3-33, (cứ dưa vào giấy đóng của nhà giày thép.)

2 Trả lời những câu sau này :

Hai câu hỏi chính

a - Kỳ đầu người nào được nhiều vé nhất, và người ấy có được trúng cử hay không ?

b - Nếu phải bầu lại, kỳ thứ hai người nào trúng cử ?

Ba câu hỏi phụ

a - Kỳ đầu và kỳ thứ hai, số vé bầu

cho người được nhiều vé nhất là bao nhiêu ?

b - Kỳ đầu ai ít vé nhất; kỳ thứ hai ai ít vé nhất ? (không kể những người nào đã rút đơn trước ngày bầu cử).

c - Người nào được nhiều người dự cuộc thi Phong-Hoa bầu cho trong cuộc thi này ?

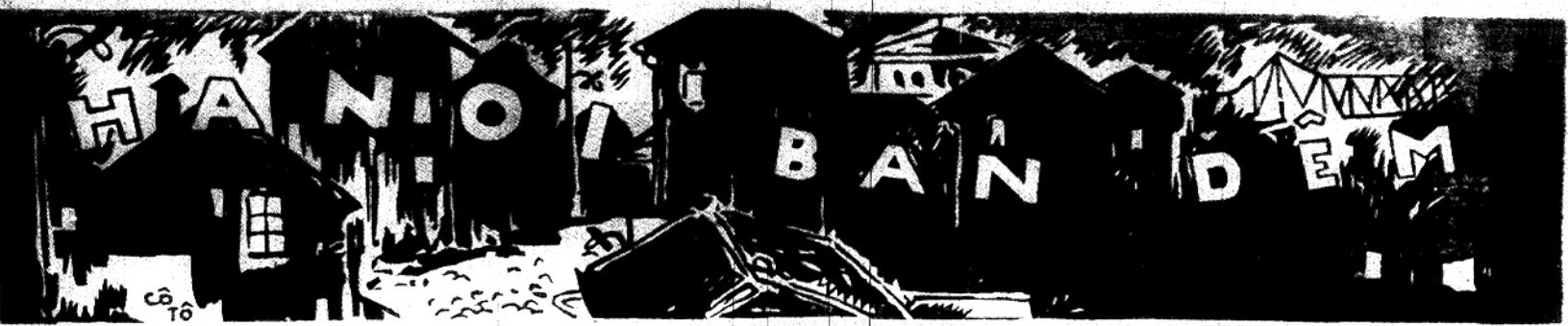
Giải thưởng của báo Phong-Hoa một cuộc thi chia Hương khứ hồi bằng ô-tô 18 chỗ ngồi, được dùng cả 18 chỗ ngồi ấy, khởi hành ở Hanoi từ 5 giờ sáng, chiều về.

PHONG-HOA

Nam-việt kỲ-quan - Số 4

Trên cây me tây
Con pe său : NGUYỄN-TIỀN-LÃNG

Phóng-sự của TRÀNG-KHANH và VIỆT SINH

Có người trên mái nhà...

1)... Vừa lúc ấy, anh Khanh, từ lúc này đến giờ vẫn ngủ qua khe cửa sổ nhìn ra sân, quay lại gọi tôi:

— Nay anh, ra đây mà xem?

Tôi chạy đến rồi cùng anh Khanh cúi mình nhìn ra khe cửa: trời vẫn sáng trăng, & gian nhà trước mặt, một bóng người lẩn bò trên mái, vịn vào con cá rết lách mình qua giàn giàn không xuống bể nước...

Chúng tôi có nhau rõ thì ra một người con gái mặc áo cảnh trăng. Vì đêm sương, đường trơn, nên cô ta lẩn bò mãi trên thành bờ, chưa kịp xuống. Trót có người dàn bà từ nhà ngoài bước ra: chính là mụ chủ ban nãy. Mụ chạy đến gần bờ lấy cô kia, với vàng nói:

— Xuống mau đi cô...

Hai bóng cùng lách qua cửa, lẩn mất. Một vài tiếng người nói, tiếng xe tay. Rồi lại im lặng như thường.

Quái lạ, cô con gái ấy ở đâu ra? Từ lúc chúng tôi vào, trừ cô Hòa mở cửa, và hai cô già hiệu nhà quê, mà cô Nhung đây là một — thì tịnh không thấy cô... Mão nữa. Anh Khanh ghé tai tôi nói khẽ:

— Thê mà, từ nãy, buông ngoài tôi vẫn thấy rộn rịp có tiếng người vào ra. Thỉnh thoảng lại có một vài anh xé đến cầm cửa gọi... Thế thi.. đâu?

Chúng tôi vẫn đứng bên cửa sổ, lắng tai nghe. Xa xa, đồng hồ nhà ai thông thả đánh hai tiếng.. Đã hai giờ đêm...

Tôi mở cửa, qua sân đến gần bờ nước, rồi trèo lên thành. Tron quái mày lẩn đoang choạng suýt ngã. Một tay vịn vào giàn giàn, một tay vịn vào con cá, tôi rúo mình quẳng người lên: một cái săn gác con, rộng độ một thước, sát ngay mái gạch.

Vừa lom khom đứng giật, dụng đầu ngay phải cùi phần nứa, chút nữa thi rơi xuống bể nước.

Ở cuối sân, một cái khuôn nứa uốn cong hai đầu xuống gác, như cái tò vò, & trong lấp loáng có ánh đèn. Tôi bước đến gần: trước cửa tò vò, trên chiếc chiếu rách giàn trên sân, một người dàn ông nằm khoanh tay trên ngực, đang ngủ say. Tôi lén qua, rồi cúi mình nhòm vào trong: một ngọn đèn Hoa-kỳ leo lắt, đặt trên cái ghế đầu. Trong cái quẳng nhỏ hép ấy, hơn mười người, con gái chồng chất lên nhau, nằm lăn

1) xem Phóng-hoa số trước.

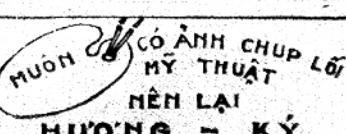
Gặp khi gió táp mưa đon,

Dùng xe AN-THÁI chẳng còn có gì.

Hiệu động xe chuyên-môn số nhà 2 phố

Nguyễn-trọng-Hiệp phố giữa phố Cầu

Gỗ dì vào ngõ Gia-Ngu

lộn trên chiếu, cô nào cũng ngủ như chết cả. Tôi cầm đèn soi kỹ: càng nhìn các cô càng ghê, tỳm. Chập tối đèn, các cô trang điểm phấn sáp..., thì trông cũng dễ thương. Nhưng đang giấc ngủ bảy giờ, cái mặt thực của các cô mới rõ rệt. Những cuộc hành lạc lúc ban đêm đã để lại trên nét mặt tiêu tụy của các cô những dấu vết môi thâm, mắt hốm, má rán reo.

Không biết tại sao, tự nhiên tôi sực nghĩ đến, cũng một đêm sáng trăng như đêm nay, cái cảnh áo quần hoen ố, mồ hôi lang lồ phấn như thế này đã làm

nói vừa dom dom nước mắt như muỗi khóc:

— Hai anh cho em đồng bạc thế này là sự là lầm đấy, vì mấy khi em được gặp khách như thế này. Đời chúng em khốn khổ không nói siết được...

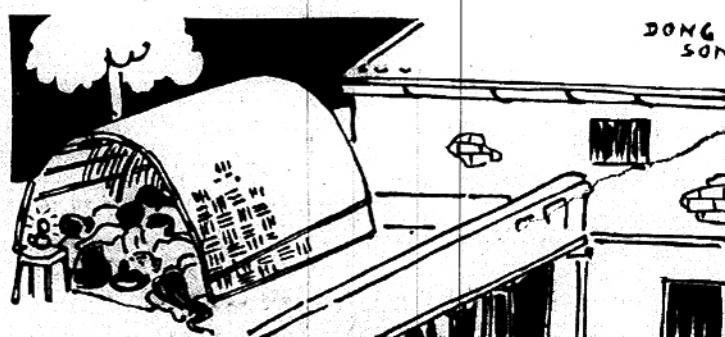
Chợt có tiếng động phía ngoài, chúng tôi lắng tai nghe. Hinh như có ai rền rí kêu la trong bếp, lại tiếp theo tiếng nón ọc. Cô Nhung làm bầm nói:

— Lại chị Hòa rồi. Khốn nạn

Tôi vội hỏi:

— Chị Hòa làm sao?

Cô Nhung ngồi yên không trả lời,

cho một thái-tử Ấn-dộ chán nản mà thành Phật. Hai ngón nắm sau, ta cũng nhìn cái cảnh này, chỉ thấy rúc đầu, khó thở: cái mũi nước hoa khai, mài đầu bối tóc đã làm cho không khí trong phòng tò vò thêm rặng nè, u ám.

Chợt một cô ăn vận lối nhà quê, áo tú thân, vây sồi, mồ mắt nhìn tôi, vuông vai rồi căi cái giọng còn rợn ngủ:

— Ai đấy?

Tôi cũng phai làm ra vẻ tự nhiên hỏi gáy:

— Nhung! di xuống đi!

Cô bé vừa ngáp, vừa trả lời:

— Nô di... rồi... Bác này ở đâu? lên đây làm gì?

Thấy không suối tôi vội lui ra rồi lại theo đường cũ xuống bể nước, may rằng người dàn ông ngủ trên chiếu vẫn ngáy o o, không biết giờ đất là gì cả.

... Cô Hòa

Trở về buồng, tôi thấy anh Khanh đang cùng cô Nhung xem mấy cái ảnh của Nhung đưa. Thấy chúng tôi gần hỏi, cô Nhung trước còn giấu giếm nói mình là người ngoài vào. Sau vì đồng bạc giùi vào tay, cô mới kể cho biết mọi việc.

Sau cùng kề đến thân thể mình, vừa

Tiếng rên càng rõ rệt, rồi sau có tiếng gọi se se, như ngaben ngọt không nói lên được: chị Nhung... chị Nhung ơi.

Nhung lảng tai nghe một lúc, rồi buông nhiên dày chúng tôi, nhảy xuống giường, ra mở cửa buồng rồi chạy thẳng xuống bếp.

Tôi vội cầm lấy cái đèn dầu tay rồi theo xuống. Thấp thoáng trong số tôi, tôi thấy cô Hòa, vẫn ăn mặc khách, ngồi sét trên đất, hai tay ôm lấy ngực, miệng há hốc, như sắp nôn. Thỉnh thoảng cô lại nắc lên mấy cái, nước mắt, nước mũi chảy giàn dụa: Còn cô

Nhung cứ cuồng quất bắn cạnh:

— Chị mặc em.., chị có thương em thì dun cho em ít nước trè nóng, em chết mất chị a...

Nhung vội vàng kiềm cãi nỗi đít, vi không có nồi dông, còn anh Khanh ibi bi hục dóm bếp hò.

Tôi nhìn cô Hòa mà thương hại: mặt mõi lúc một tái nhợt, như không cắt được hột máu, mắt thì chør ngược lên mà trắng. Thấy cô gục xuống, tôi vội vàng chạy đến nâng đỡ: Tư tiên tôi ghê sợ: qua lăn vài, tôi thấy chí như nâng bộ xương người khô héo.

Được một chốc nước sôi, cô Hòa ngồi lồi cảm ơn chúng tôi, rồi ra ý sở bái, khoa tay múa. Tôi thuong ra ngoài buồng. Khi buồng muôn trái ý tôi, tôi kéo anh Khanh ra khỏi cửa, mặc cho hai chị em săn sóc lìn nhau.

Cậu « sơ-mi » xanh.

Vừa toan vận cửa để bước vào nhà ngoài, chúng tôi lại dừng bước vì nghe có tiếng sô sát ở trong. Hé cửa nhìn vào, thấy một cậu mặc chiếc sơ mi sanh ngắt, đang dằng co với một cô bé đường ngõ lèch. Nghe một lúc mới biết cậu có quen biết cô nõi, mà lần này nói trại yện với người khác, thấy cô, cậu lại còn chực chờn vòn.. Cô cự tuyệt, thì cậu lèi giọng mắng:

— Được, rồi thi sẽ biết tay ta lì vào gọi mụ chủ ra đây, bảo ta sẽ đánh mất mặt đấy!

Cô kia như được dịp báo thù, lòn ton mở cửa nách chạy đi tìm mẹ chủ. Mẹ chủ bước vào:

— Bác kia, bác định làm gì nào?

Cậu mặc áo sơ-mi sanh đòi giọng ngay:

— Lại cái con khốn nại kia hồn, tôi vừa dụng đến tay nó thi nó quay lèi, chửi ngay thôi! Bà phải bảo nó cho hồn sau không được hồn với khách như thế!

Một cái tát hẳng giờ dáng lão năm ngón tay mẹ chủ vào má cô đường ngõ lèch. Cô hốt hoảng, lúng túng nói chảng ra sao, vừa bập bẹ chực cãi lại thì mẹ chủ mắng cho một thời một hồi, mít cả nói. Rồi cô khóc nức khóc nổ, lầm bầm chửi rủa.

Gì đã tang táng sáng, chúng tôi bão nhau ra về. Mụ chủ bước theo đóng cửa. Chợt nhớ đến cô Khách khốn nạn, có lẽ giờ còn đang rền rít trong bếp...

... Cảnh cửa đóng ập lại. Chúng tôi người và óc nặng nề, lảo đảo bước ra đi. (Còn nữa)

TRÀNG-KHANH và VIỆT-SINH

AI BẢO KHÔNG ĐÚNG ???

« AUTO FORT » là một thứ đồ chơi rõ thích hợp cho trẻ con, vì nó làm cho: Bắp thịt nở nang

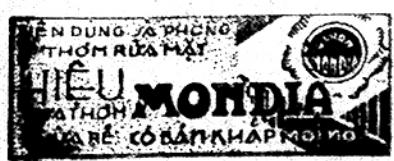
Tinh thần sáng khải

Chơi « AUTO FORT » không có gì là nguy hiểm, người sẽ được khoe mạnh, nhanh nhẹn, lại thêm nén can đảm.

Ai cho những điều kể trên là không đúng, xin mời lại thi nghiệm tại:

Hiệu Phúc Long

43-phố hàng đầu hanoi-Tel. số 281 bán buôn và bán lẻ

Truông cổ tân thời

CỦA TỨ LY

HỘI THÚ NHẤT

Tranh sơn tiền phong
Cánh thư nhất
Sơn trại

Vai trò :
Cụ Hoàng-tăng-Bí : chủ trại
Ông Nguyễn khắc Hiển, ông
Nguyễn-văn-Vinh : tham mưu
Tiêu đồng : nam ba người.

Giao đầu

Gặp hội văn minh Áo Mỹ, say mừng
nhạc giáo cải lương, chốn lê viên mở
cuộc hí trường, đem thế sự bầy lời diễn
kịch, diễn cho biết cõi kinh sự tịch, việc
cú theo tướng tượng bầy ra. Sự lịch
nước Nam ta, truyện các eo quan tiến
thủ. Trên bút chiến khai cùng Phong
Hoa, đem diễn biến khán quan nghe.

Chủ trại Hoàng-tăng-Bí ra ngồi nghĩ
việc quan.

Chủ trại ngồi bạch tán — Nhứt ta nay :
Hồng-Hoàng chủ trại, tên gọi Hoàng
tăng, rặng dội vai gánh chửu nho phong,
bên một dã ghi diệu cõi lè.

Thết — Nhưng rúma, dắt bằng nồi
sóng, gảy việc can qua, Phong-Hoa dâu
mới nảy nòi ra, đem bắt thây mọi người
công kích, lấy thâma mõ ra làm cái đích,
đặng làm rò múa rổi, vui chơi. Ván ta
bay, cứ chẽ ru ôn hoài, không hề thấy
một lời khen tặng. Cười nhặt, nói :
ha ha ! Thết hưởng : một đầm máy
con cá lớn, xò lầu ngại lúc voi xò.

Tán — Rúma như ta, từ thâma múa cây bút
sắt, dù luận cầm cân, trong cầm nang
sắn có mưu thắn, trừ Phong-Hoa áu ta
phải dụng a !

Ngoài bôp chán vuốt râu i ghĩ ngợi.

Than : Bi đặc chán bi đặc ! nan tai
thậm nan tai ! khó cha chả là khó ! úi
chao ôi !

Đất bối đất, trời bối trời !

Vì đâu vẫn bị cho người mịa mai.

(Tiêu đồng vào dâng thư ở trước
Hoàng chủ trại) Hường : Ra ! Ra ! cứ đầu
tâu chủ trại, có người Phong-Hoa đưa
thư, công truyền giùi chưa rõ thay hư, tôi
hây tạm nhận thư dâng nộp.

Hoàng chủ trại cầm thư xem, cả giận :
— thết hưởng — ải ải ! quái sát thay
Phong-Hoa, dám đưa thư dù mõ lai
hang — khá khen mi cũng to gan, chỉ
quen thói lăng loàn vòi lè !

Gọi : bô quản, thỉnh tham mưu lai
dáo, ngõi sự trường tiễn, nè he.

Quán dạ, rồi vào.

Hữu tham mưu Ng-khắc-Hiếu ra :
— Bạch ta nay :

Hường — Tân-Đà thi-sĩ, Khắc-Hiếu
nãi danh, làm tham mưu lạm dự chút
quyền, chí một việc rượu chàn qui li,
thơ săn có khối tình bé tí, vần thời náo
mông lón, mông con, rượu càng say
ngâm giọng càng ròn, tiếng ngông dã
vang trời dậy đất.

Ngâm :

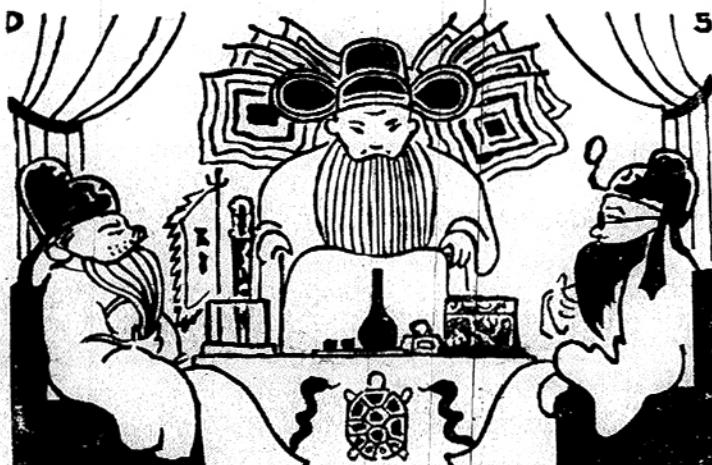
Say xưa nghĩ cũn hu đời.

Hu thời hú vây, say thời cứ say,

Đất say đất cũn lão quay,

Trời say mặt cũn dỗ gay ai cười.

Tán — Rúma chử, có tin chủ trại
triệu đến trường tiễn — việc đất lành
chưa rõ căn nguyên, mau tới đó cho
tường hắc bạch.

Cười nói : kha kha ! hay chủ trại nhở
tên linh cũ, phố hàng Bông, bán dù
hang ván, mà bây giờ cho uống cho ăn,
đè cho được say lăn say lóc.

(Tham mưu Hiếu cầm hũ ra)

Tả tham mưu Ng-văn-Vinh rabach :
Người dời thay ý kiế, như chóng
chồng quay — quay thế mà nghĩ
cũng bay bay, tilt mủ tilt hết ngày hết
tháng.

Tan : ta tên Văn-Vinh, chủ báo
Annam, đường văn-minh di bước tiên
phong, tu trưởng mới giốc lồng truyền
bá.

Thết hưởng — Rúma khi nhào rỗi,
còn thủ đánh tõ-tõm. Lại giỏi nghề bấm
độn cát hung, tim long mạch cùng là
xem số, quyết, đem tài thi thổ mà phò

chủ trại Hoàng. Theo phương trâm
« quốc tự bảo tồn », cho thiên hạ biết
ta thâma.

(Tả tham mưu Vĩnh cầm quyền Niên
lịch thông-thura.)

Hai tham mưu chồ vào chủ trại Hoàng
cùng nói :

Hường — Dám bầm đại nhân có lệnh,
bản chúc vỗ hồn.

Chủ trại nói : thỉnh thị tham mưu an
vi.

Khen — Hảo a ! khá khen cho hữu
tham mưu : bay mộng, bay mị, biết uống
biết say; khá khen cho tả tham mưu :
biết thế, biết thời, hay nhảm, hay bối.
Tán : nhân bôm này có điều rắc rối,
thỉnh tham mưu lai đáo luận bàn. Số là
ít lâu nay trên chốn văn đàn, có chủ

Tham mưu Vĩnh ngồi giờ quyền Niên
lịch thông thư, tay bẩm địa bàn.

Nói : dạ, dám bầm chủ trại, hôm nay
hành thủy, sao vị, trục phái, rất nên
kiêng cái sự xuất hành, nên tôi sợ xuất
quân bất lợi, ngày mai cũng xuất quân
bất lợi, ngày kia bất lợi xuất quân, còn
ngày kià thì tôi tính luân quân luân
quân...

Via nam binh
Theo thời cung phái dù nghè,
Rắp đem bối sô làm mê lòng người.
Cũng toan tim dắt như sô,
Nhưng ngôi khanh tướng là ngôi kho

Hữu tham mưu Hiển rót rượu uống
Tán : say chuyênh choáng non xanh
còn chẳng thấy, thời mưu cao kế diện
biết đâu tim, bay bay giờ bọn ta hóa ra
chim, theo giấc mộng bay về nơi tiên
cảnh, bay bay giờ ta đem rượu cúc rủ
quân thù đang chén say sưa, bao giờ cho
say dù say dù, khi ấy sẽ ra tay trừ khử!

Nói đến đây, hữu tham mưu tuy luý,
gục xúống bàn không còn biết gì nữa.

Chủ trại nhìn hữu tham mưu ra ý
thương hại.

Ngâm thơ :

Thứ thi Đà-giang phi Xích-Bích.

Dâ vò Gia-Cát giữ Chu lang.

Tán : Tim dâu ranhững kè giải giang
đè còng mõ mưu toan kế riệu. Một anh
tinh lùa ta lùi lùi, còn một anh say khướt
say ubè. Hai tham mưu nghĩ đến chán
phè, bay giờ biết cùng ai bàn luận.

Võ báu đừng giày noi : Khó cba chả là
khó này ! nghĩ một lát. A a ! hữu tham
mưu ôi ! giặc đến nhà tội gi là ra đánh,
cứ ngồi im mà hưởng lấy cái nhàn, còn

quân nhung ta cứ giao trán, cho các
tướng có ta them hăng hái : mai ta sẽ
cứ già nhẫn ra bối, trọn tiên phong đê
chiu lấy việc đào thương, còn ba ta cứ
chém chẹo trên giường, đánh tan cúc chờ
tin thắng bại. Chư tướng ta thực nhiên
tay giỏi, nào ông tú Lê-ttg, nào cụ cù
Đương, nào thầy Lê-công giàn, nào ông
Hy Tống bênh, mai sẽ biết ai hơn ai
kém, mai sẽ hay ai được chúc tiên phong,
khi bấy giờ ta sẽ yên lòng, ông cứ dòn
(chỉ vào ông Vĩnh) mà ông cứ uống chỉ
vào ông Hiển.

Lốc bốc xoảng ! lốc bốc xoảng !
HA MÀN

Hết Cảnh thư nhất. TÚ LY

MÙA RÉT ĐÁ TÓI

Phòi yêu sinh ho, sớm không điều trị, lâu thành lao xuyễn,
có một không hai

BÔ-PHÊ THANH DƯỢC

Trù đậm, trị ho, mat lao, hết xuyễn, giúp ích cho người, công thật chẳng nhỏ, có dùng mới biết.

Lọ con
Lọ lớn

Op.40
Op.80

ĐẠI QUANG DƯỢC PHONG

THƠ MÓI

Hai thế giới

Thứ lối bài hàn họ : mực tím già / bắc
Nhân ngày rồi xuống chơi ông Tú Lím.
Ông với tôi là bạn mới quen nhau.
Nhà ông ở xóm dưới bên cầu,
Giang sơn có vườn rau, giàn muối.
Vách trơ nan, mái tranh sơ xác,
Ngân cảnh nhок khỉ gặp bước ngheo hèn.
Trong nhà kín mít tối đèn.
Bên khag phiến, ngon đèn le lói.
Tôi bước vào thảy lờ mờ tròn, khói,
Ông đứng lên khóc với tâm u thương.
Trong buồng hai trơ vui mọi chiếc
giường

Chá mời khách làm ngà lụng bên khay
Đều tôi gởi lên trong sách cũ,
Sách nhu dùng việc đó cùng hay !

Nhân gặp tôi, ông than ván lò bay,
Than cánh song cho qua ngay, đoạn
than. Than nghị lực tuồi niên hoa tiêu tan,
Chiếc than tan sau đam mong vui.
Hàn nho sinh gặp bước lữ thời,
Kéo dài mãi quang đời vo ty vọng !
Trời giao song thi hay ràng song,
Nhưng khac chí cat bong sáp mo !
Ông nói xong con mắt to đó,
Nhìn ngon đèn cũng lờ mờ như sắp tắt
Về áu sau lò trên net mắt.
Nhắc lầu lên lại đặt xuồng giường.

Trong người ông hổ hác ra sương,
Như cái chết hiện hình ta trước mắt.
Hàn hổ suy đổi, rùng nhở vắng ngài.
Bạn nho nhở lẩn lướt khuất đi dần.
Nào những người xuất thân hàn,
Nào những bậc công thần danh lừng.
Nào những kẻ hán nho sơ xác,
Nào những phuông dài các phong lưu.
Cuộc đời khi đã se chiều,
Đem hình ảnh nghìn năm mà chôn
theo cảng cái sác !

O

Tôi ngồi lâu đúng lén thoái khác,
Ra đến ngoài thằng cảnh sắc lát tươi,
Lá cây xanh lấp láy ánh trời,
Tiếng chim hót như vui cùng tuổi

trẻ

Gió xuân thoảng, lòng xuân nhẹ nhẹ,
Cái vui như riêng để bọn hanh nên,
Vui này là bởi tình tự nhiên,
Hay tuồi trẻ lén miên dài hy vọng ?
Ta yêu đời cho đời là trọng,
Là vui cười, hoạt động dáng yên.
Ta cũng đời ran riu còn nhiều.
Trông ra xa thấy bao điều nguyễn ước
Còn ông Tú, ông chỉ doi trống về trước
Chì ngồi má than lèc cái đời tàn.

NHẤT-LINH

ANH MY-THUẬT

Hiệu Khánh Ký công-ly

3, Rue Borgnis Desbordes (Phố Tràng Thi sẽ sở cầm Hàng Trống)

Đã nỗi danh ở Pháp và khắp cả cõi
Đông-dương

Gia Quảng Cáo

Ảnh 13 x 18 cả khuôn và sous verre
(theo kiểu bên) 2p 00 1 cái

Ảnh 18 x 24 cả khuôn và sous verre
(theo kiểu bên) 3p 00 1 cái

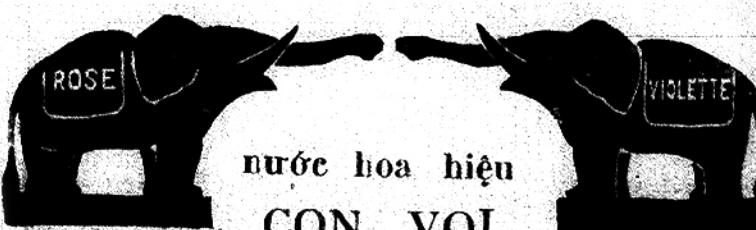
Chuyên - mòn làm ảnh Phóng Đại
30 x 40 cả khuôn giá từ 5p.0 đến 9p.0
50 x 60 — id — — 8p.00 — 15p.00
60 x 100 — id — — 15p.00 — 30p.00

Đại-ly: FILMS AFFA

có ống kính rất sáng

Gời dâm hay ảm, ảm, lại càng dịu dang, đẹp như lụa bên Âu Mỹ và.

Nếu muốn mua nhiều, lụa bẩn xù, rất tốt, rất đẹp, hay nhuộm
các áo ra xám, hay thay các màu xám ra nhạt, ra mờ già dè
dùng vào mùa hạ, nên lại nhà LÊ QUÁNG LONG 50 Hàng Cót Hanoi
vừa được giá hạ lại vừa được màu đẹp và bền, quyết không ròi
ngoa.

1 lọ 3 grammes 0p20, 1 tì 1p80, 10 tì 1p60
1 lọ 6 grammes 0p30, 1 tì 2p70, 10 tì 2 p00
1 lọ 20 grammes 0p70, 1 tì 6p30, 10 tì 6p70
Quelques Fleurs, Fleur d'Amour, Rose, Menthe.

PHÚC LỢI 79 Paul Doumer à Halphong

Nói ngược

Người chồng tàn thời

Nhó ngày nào, Phụ-nữ mở cuộc thi
«kén chồng», các cô và các cậu muốn
«nữ-hoa» đều đưa nhau nộp bài dự
 thi. Đại-đè người chồng của phan-dông
các cô phải có chức nghiệp và phải có
nhiều đức tính tốt? Tưởng các cô khó
tinh kén trộn, lừa lọc kỹ càng hể nào,
chứ bụng có chức nghiệp nghĩa là ông
pháo, ông hàng, ông tham, ông đốc, ông
tú, ông cử, (chưa thêm di làm) tự hiếu
minh là có nhiều đức tính tốt thì phản
nhắn ra đây, có lo gì. Sự kéo trọn
trăm păm của các cô vì thế chẳng có
gi là lạ. Lạ chẳng có Thu-Linh. Vì Thu
Linhh buộc người bạn trăm năm nhiều
diều ngặt lầm kia. Điều thứ nhất là
phải làm ra tiền. — Muốn làm nghề gì
thì làm — để chỉ dụng một cách sang

trọng, điều thứ hai là phải biết thời cơ,
nấu ăn, tính toán tiền chợ búa tiêu pha,
thứ ba biết sà sang nhà cửa cho có
về mỹ thuật, thứ tư biết bình phẩm văn,
sẵn sàng cách trang sức của vợ, biết
khâu áo sút chỉ cho vợ và thứ năm là
có con thì biết chăm nom tắm rửa cho
con. Còn Thu-Linh «hấp thụ văn minh
Âu-Wỹ» suốt ngày chỉ biết nhảy đầm,
biết ăn mặc thật đúng mồ', biết đánh
ten nit, biết chơi các môn thể-thao và
biết dến phố thoi, rồi lúc nhàn thi viết
báo bằng hai hò báo chí em nên đòi
binh quyền, bình đẳng, đừng chịu cho
dàn ông họ áp chế, nên bắt chuôt Thu-
Linhh để bảo thủ cho các bạn ta xưa bị
dàn ông họ giam trong bếp khói mù.

THU LINH

giêng trước ngực

Gà chơi

(Ngu ngôn)

Chú gà chơi, cẳng tì lồng chui,
Đa cung mào dò ối như vang.
Một hôm ngắt nghêu lang thang,
Sang sân hàng xóm cập đàn gá nuôi.
Giuong cao cổ nhìn suối nhìn ngực.
Hô kiều căng lão sực, ngóng nghênh.
Con nào không tr' nh' cho nhanh,
Liền cho cài dà lán khen, c' chơi.
Rồi vỗ cánh ra oai, c' t'ng:
• Cút cùi vang chung nai xi:
• Chưng bas phải biết oxi ta.
• Anh hùng v' dich ai lò dom đương.
• Đò chúng bay la luồng khôn khồ.
• Sóng trên đồi xâu hò họ kè.
• Người cho áo uống no nê,
Đến khi béo lột ngày khang với thời.
• Còn ta đây được người hậu đãi,
Trong cuộc đời lang trái hiền vĩnh.
Đàn gà, nghe nói lầm thính,
Làng xóm mơ phảm binh cung nhau:
« Thoi kiêu hanh, doi sao lâm kè,
Rõm lâm sao, rõm thê la cung.
Vanh vang lén mặt anh hùng.
Gà chung mót giông, ta cung tần nhau.
Đu'e thua cung loạc đầu gầy cảng,
Chẳng qua v' hiếu thẳng, vong thán! »

Dến trò tranh đấu thương tâm,
Để đem hiến lũ v' nhin cu: trxi.

Gà bạn Phong-hoa

Chút tin h' quyến luguen từ đâu,
Khíh xi xin c' mắng cáu siu nág:
Cùng chàng Tú-mỡ bấy nay,
Trên « gióng nước ngực », rải bấy
truyện vui.
Bạn vẫn lại nhớ đến người,
Tú Ly, tên mới nực cười lắm thay.
Đặt tên sao chàng xem ngay,
Không tin giờ lịch coi ngày sẽ thường!
Nhát giao cao rất công bing,
Trong dan ngôn luận, khong tùng,
riêng tây.
Dùng nhời trâm-trich đắng cay,
Phê bình lại rồi, lại hay khoe tài,
Đông-Sơn họa-si là ai?
Khô hai tranh v' l' dời xiell bao! ..
Còi lai s' iê ni o...
Cái đầu lát hò trên cao xé lóng! ..
Cuội diêm bài biêt bao xong,
Lỗi vấn chào phang ai không nực cười,
Còn hồn đạo đức như ai;
Ngồi than; • Phong-hoa sung dieu ich

chi 1
T. T. HÀ NHÂN Halphong

Phòng khám bệnh

của Bác-sỹ Nguyễn-văn-Luyện

N. 8 Rue de la Citadelle — Hanoi

Téléphone 804

Có chữa bệnh bằng điện — Có phòng thí vi-trung. Chuyên
c' ứa bệnh dân bà, trẻ con. Nhà ở phô đường Thành (hay cửa
Đông, hàng Da sau phô xe Điều) gần trường Cửa Đông Hanoi.

Trong 16 năm chuyên nghiệp về nghệ hội họa

Lần số c' đã 204 cái kiều nhà đã làm tại Hanoi và các tỉnh
Ngài nào muốn xem k' dùi v' xin kính mời qua bộ lát Bia,
số, trước là NGUYỄN GIA KHẨU, nay đặt là NHUẬN-ĐỨC,
TOUE POUR ARCHITECTURE 168 RUE LÉ LOË HANOI
gần TRƯỜNG THỂ DỤC
Sẽ xin tình h' dà ta các ngài đã c' lòng tin yêu người v' của
bản số trong 16 năm nay

..từ nhỏ đến lớn..

Ông Nguyễn-khắc-Hiếu
gà thơ Phong-Hoa

Ông Nguyễn-khắc-Hiếu từ vui với
Triệu-tuong-Tú khai xưa cho Dụ-Nhượng
đánh long báo, gà cho Phong-Hoa một
bài thơ để công kích ông:

• Dưới ngọn đèn xanh cái hỏa lò,
Trên bàn chải bê lại chải to.
Trăm năm mộng thế bài say lín,
Bốn bề trại-âm uồng hẹn hò !
Rầu raily tam nǎm hàn tập chí,
Lang thang ba xứ mảnh rú dỗ.
Lo đời dã ict cho đời chửa ?
Bời khiến đầu mà ? Bác cứ lo. •

TÂN-ĐÀ.

Thơ cũng khá đấy. Toy không có ý
tưởng gì cả, nhưng cũng khá đấy. Cố
mà làm thơ đi, ông Tân-Đà, làm thơ
thì tha hồ mà uống rượu, chả ai bảo
sao. Còn làm báo xin ông, ông Tân-Đà
a.

Làm thơ không bán được còn có thể
đem lên trời đọc cho liên nghe, chứ
báo bán không được ở dưới trần thi
đem đi đâu được. Tiên có đọc nhặt
trinh bao giờ !

Sách của ông nguyên nghị-viên
Phạm Văn-Uân

Ông Nguyễn-công-Tiểu không hay
thoé khoango, ông Phạm-văn-Uân cũng
không hay khoango. Ông Uân không
nhưng không hay khoé, ông lại còn là
người coi cái danh vọng như bụi cát,
huy chương như đất, bùn.

Vừa rồi ông có xuất bản một quyển
sách. Mới đọc lời bài dân trên cái bia
sách cũng đủ rõ ông là người khiêm
tốn:

• Du, Trung-Nam, Cao-Man,
Hành trình thi thảo.
22 bài liên hoan cách
1 bài vịnh chùa Non Nước
3 câu đối đẽ cái diếu. •

Các bài trên làm vào hồi tháng làm
năm Nhâm-thân Hoàng hiệu Bảo-dai
thất niên (Septembre 1932).

Phụ thêm một bài thơ của một người
cảm ơn tặng lại:

Soạn giả
Nguyễn-Bắc-kỳ Nghị-viên.
Mong thường đẽ tam hưng kim tiền
Phạm-Văn-Uân
207 Rue Tiên-An 207
Tonkin - Bắc-Ninh

Ông Uân cần thận quá !
Ông biên số nhà của ra, sao ông
không nói rõ nhà ông có mấy gian, có
mấy cửa sổ, có mấy cửa lớn... nữa có
phải là rõ ràng hơn không.

MOI ! ĐẸP !

Có nhiều kiểu chữ rất mới !
In rất đẹp !

Lai giá đặc biệt !

Nhận in dù các số sách, báo
chi, quảng cáo, danh thiếp, v.v.

Imprimerie Moderne
62 Rue des Changeurs - Hanoi

Télé. N° 888

Tiệm Đức Thắng

Bán thuốc lá

148, Boulevard Albert Ier Dakar

Nhưng điều hay nhất là ông dăng
bài thơ của một người cảm ơn ông
đóng lại. Thơ rằng :

• Ngâm xem nhân thế cõi trần à,
Ai được như ông dù mọi tài.
Y học Kỳ-Hoàng theo nết đất,
Địa mòn Quach-là là báu cơ giới.
Bắc-kỳ Nghị-viên tráng hai khóa,
Nam-Việt danh nhân dễ mấy người.
Chẳng quản tài sô cùng thức thiền
Nôm na mấy chữ tặng khen ngài. •

Ông Uân khiêm tồn thật. Ông dù mọi
tài, ông làm thuốc, ông làm địa lý, ông
là thi-sĩ, ông là nghệ viên dân biểu. Song
ông có khoe ông có tài đâu, ông chỉ
mượn lay người khác khoe ông thôi.

○

Ông Vũ-dinh-Long

Vừa mới đến trước cửa Tân-Dân Thư
Quán, đã được cái báu hành gập ngay
đóng chủ hiệu. Hai con mắt nhanh trong
cái khuôn mặt tròn, như lợ vè vui
mừng.

— Ông vào mua sách.

Rồi ông cho vào mấy giấy sách:
— Ông mua gì? Chén thuốc độc.
— Tôi không gián. Đề ông dùng.

Ông chủ hiệu ấy là ông Vũ-dinh-
Long. Ông Long là một người có tài
Một là ông có tiền, có tiền tài. Hai là
ông có tài viết kịch. Kịch ông xuất bản
nhiều lần, nhiều lần nghĩa là có hai
quyển: quyền-chén thuốc độc, và quyền
tòe ánh lương tâm. Kịch của ông hay lắm,
hay lắm nghĩa là người ta đọc xong lại
quên ngay.

Ngoài hai cái tài ấy, ông lại còn có
tài dịch sách, in sách và buôn sách.
Thành thử ra ông không cần đến ai.
Ông ngồi làm sách, hay dịch sách, ông
in ra, rồi ông lại bán cho ông đọc, kè
cứng tiền thay! Mà của dảng tôi nếu
ông không đọc thì cũng chẳng ai đọc cho
ông.

Nhưng cũng vì thế mà ông có tài, có
tiền tài. •

TÚ-LÝ

Bản báo có nhận được bài sau đây của
ông P. T. D. xin đăng nguyên văn như
sau này:

Ở kinh đã vè

Tôi vừa ở Trung-kỳ vè, được xem tập

Phong-Hoa ngày 3 Mars, thấy có dăng
tin tôi và Hué làm.. thua-phai. Tôi rất
lấy làm hào-hạnh được quý-báo lưu-y
đến từng cái bách-tung nhỏ-mọn của
tôi. Tiếc thay, từ khi vỗ theo ngón trỏ
phóng lồng (nguyên-văn), tôi đã thoát
hỏi ra ngoài bình-dịch (lại nguyên-văn)
mất rồi. Nay các ngài cố-f muôn xoay
cho làm « việc quan » thì thôi cũng phải
xin vàng. Xin vàng, nhưng không dám
dám làm tourist phải mà cố-xin lấy một
chân. • trợ-biện. Không phải vì trợ
biện cao hơn thua-phai vài bậc đâu.
Chỉ bởi lẽ làm trợ-biện không có trách
nhiệm gì mà cái phao việc ấy, thưa các
ngài, thủ lâm

PHÙNG-TẤT-BẮC

Tanh sách các nhà cho
thường về kỳ thi chọn dân-biểu

a) M M Phạm-Íá: chủ hiệu thư ruộm
Bờ hồ cho; 5 lọ thuốc lam áo di mưa
không uối, 5 lọ thuốc tẩy lụa, Dégrasse-
sage un complet, ruộm không 5 cái áo
đàn bà,

b) Võ Đô - Thin: 1 lọ Pulmogenum
thuốc ho người nhón, 1 lọ sirop Innova
thuốc ho trẻ con, 1 lọ Gastron thuốc
đau dạ dày,

c) Lê-Đức-Phú: chủ hiệu Lạc Xuân
Hotel 55 phố Hàng Bông sẽ thết 1 tiệc
rất long trọng do một người dân bếp
trú đánh sùa và chủ nhẫn tiếp.

Sau khi dự tiệc ở Hotel Lạc Xuân
M 1. Chúc chủ sở cho thuê xe và đón
đám ma 22 Takou. sẽ hiến một cuộc tiêu
kiễn quanh thành phố Hanoi bằng ôtô.

d) Sở tề kiều nhà Nha-nô: 168 phố
Lê-Lợi, sẽ sẵn lòng vẽ không lấy tiền,
không những cho người nói đúng mà
lại vẽ cả cho những bạn người ấy nữa
trong 1 thời kỳ là 3 tháng.

e) M. Khánh-Kỳ: Chủ hiệu chụp ảnh
Studio Photo phố Borgnis-Desbordes,
bức ảnh phóng đại 50x60

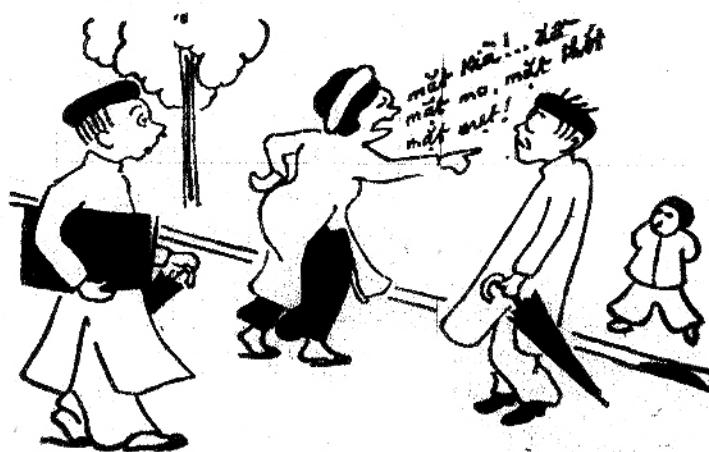
f) M. Từ-ngọc-Liên: số 78 Hàng Gai;
12 chai rượu bồ già 24pi.

g) M. Văn-Toán: số 95 Hàng Đào: 1 đôi
giày.

H. M. Đông-Mỹ: số 54 Hàng Giấy, mạ
lại 1 cái xe đạp và chữa xe đạp không
lấy tiền trong 1 thời kỳ là 3 tháng.

(Còn nữa)

Lo...

DONG SON.

Ông đi ứng cử làm báu: Ông thèm mà ngáp mìn phải thay mặt ông đắn fig đầy !!
(Lời của Kegym)

Cản ngang.

Đó là nền hè đặc, dân Việt ta bây
giờ không còn ac cảm như trước nữa
Thực là đáng tiếc, quần vợt, bóng rổ,
bóng bồ dục.. đều được thiên hạ hoan
nhệnh cỗ vỗ. Cả đến chị em, đàn quân
đau, tập thể thao, cũng không con theo
thoé-le, mà không có mấy người lối hè
lâm sáu hòi cho phong hoa, luôn thường
nữa. Thật là đáng chán!

Ôi ! ngắn thay thế sự ! ngắn thay thế
sự ! Cố đòi thù náo mà dân ông dân bà
cùng đua nhau mà chuồng vỗ !

Nó ai là người lo cho phong hoa, nào
ai là người có tri thức, có tư tưởng, ta
nên hỏi cho chị em biết rằng trong lối
đặc, chị em đã mất cả dung lanh hạnh rồi.
Con gái nền nếp đâu có phép ăn vận gọn
gàng mà nhè mùa cưới đàu, đàu co
phép tập cho thân hè cường tráng, đàu
cùi phép được vân minh hơn xưa.

Còn dân ông.. dân ông phải ra về vẫn
nhấn, trái con gá không chất, èo là gáu
đi nứa lá liêu trước giờ mới dâng mặt
dân ông Nam-Việt, chửi lấp vỗ, lướt vợt,
đá bóng, chỉ lầm cho ta thân khỏe mạnh,
thêm sức lực để gánh vác việc đời mà linh
hồn hém cung cát thời, chửi có ích gì nữa
đâu

Người Tây phương ua có câu: « linh hồn
trong sạch, thân hè cường tráng ». Nhưng
ta ta có cần gì đến lời nói của người Tieg
phương, ta không phải là người Tây
phương kia mà !

Tacung gi phải thương vỗ. Xưa ta không
chuồng vỗ, bây giờ ta cứ theo lối cũ mà
đi, về con đường thoái bộ, ta mới phải
là ta. Còn làm cho linh hồn trong sạch,
thân hè cường tráng, là điều không dâng
kè, thể thao là việc không dâng vỗ, vì điều
đó, việc đó chỉ có đưa ta lên con đường
vân minh, mà ta đâu có cần vân minh
TÚ-LÝ

Giải thưởng về cuộc thi chọn dân biếu

Chủ nhật này sẽ có cuộc bảo từ
một ông nghị vien mới!

Không cần nhắc thì các bạn có
quyền đi bầu cũng hay rằng:

Bây giờ không phải là lúc có thể
hứng hờ, lạnh nhạt được.

Bây giờ không phải là lúc tiền
tài có thể thắng được tài trí.

Bây giờ không phải là lúc cũ
thắng được mới.

Bây giờ không phải là lúc người
hay ngáp hay gật thay được
người hoạt động, cứng cỏi

Bầu một người có cẩn trọng tài
rồi bầu trăm người mới cẩn trọng
mà sau đây mới có một nghị vien
đáng trọng.

PHONG-HOA

Kính cáo độc giả

Bản báo nhậu được một cái ngân
phiếu Sp.00, số 009, 026 (05) đề ngày 9
3.33 ở Haidong gởi lên, mà không
bấy đề tên người. Vậy ngài nào gửi cái
ngân phiếu đó làm ơn cho nhà báo biết
tên để tiện vào số.

PHONG-HOA

VUI CƯỜI

Cuộc thi vui cười

Câu N Đ H

Phải biết cách sung hô

Buổi học thầy đỗ.

Thầy, đâu rồi mà chỉ vào sách trò:

— « Thánh là ông Thánh ».

Trò bắt đầu lắc nhè người phụ đồng:

— « Thánh là cụ thánh ».

Thầy, trợn mắt, quát:

— « Thánh là ông Thánh ».

Trò vẫn điềm nhiên gào:

— « Thánh là cụ thánh, thánh là cụ

thánh! »

Thầy vui luôn một thời:

— Hứ! tiên học lễ nhỉ hậu học văn, ta
bảo mày thánh là ông, ông thánh mà mày
không nghe à?

Trò suýt sủa, mếu máo:

— Thưa thầy có má, nhưng thầy gọi
thánh bằng ông, ta còn ít tuổi hơn thầy
nhieu, thết tướng nên gọi thánh bằng cụ
mới phải!!!

THI VUI CƯỜI

Danh sách

Cô L H Saigon : 1 bài — V T K T Công : 3 bài — OO N Đ D Bol V. Hóa: 2 bài — NT N Doudart de Lagrée Hanoi: 1 bài — NX N: Hanoi: 1 tranh, 2 bài — Đ BH Hôpital chinois: 5 tranh, 4 bài — HB Landais Hanoi: 1 bài — NVN Đức-khanh Hanoi: 2 bài — Kym Bich Hanoi: 4 bài — DVC Vupliane: 2 tranh, 5 bài — N V T Ngô huyện Hanoi: 2 bài — NVN Sup. Sơn-tây: 2 tranh — N M Sơn-tây: 1 tranh — NM T. Kinh Đông Hà-nam: 5 bài — NKO Nam ba. Thái Bình: 6 bài — NLH Quy-phu Nam-dịnh: 7 bài — Bit sitch Ng-xuân-Hy: 1 tranh 3 bài — DNT Route de Hué Hanoi: 9 tranh — Do Menchi Nam-dịnh: 5 bài — NDH Ngô Huyện Vinh: 1 bài — VLT Khâm-thien: 6 bài — HVT Hưng Hóa: 5 bài — DX T Coton Hanoi: 10 tranh, 4 bài — DNT Cineal Hiphong:

Câu N T T Khâm-thien

Quan Tham cưng cỗi hơa quan Hán

Mợ Tham xem Phong hóa số 30 đến bức tranh dư tài về « quan hán đang ngồi gõ trống hát, bà han vờ được tắm bộ râu để lót vè lách xéch » mợ thơm liền với mang đến chỗ câu tham ngồi, hỏi:

— Câu có biết quan hán này người ở đâu không?

Câu tham giả nhỡ:

— À, quan ấy ở phố Khâm-thien đấy mà có quan ấy đạt mới chịu đi, chả phải tay tôi!

Mợ tham — Thê tay câu thí câu làm thế nào?

Câu tham — Nếu phải tay tôi thi tôi bảo mợ có lối tôi về thì tam lốc mà lối con chắc hơn là lám râu.

Câu Đ N Nam-Dịnh

Lý sự xã Khán

Bố xã bị thua ở huyện về tội lây mắc đám chết con chó của người hàng xóm, nó định cắn bít ta.

— Sao anh lại không lây cán mà đánh nó?

Bố xã gãi tai, nói:

— Bầm quan lớn, già nó cần dâng đuôi thi con cũng lây cán mà đánh nó. Song nó lại cần con dâng mồm kia a.

Câu N L T NamDinh

Cái trăng nói láo

Cậu Ông con ông nghị Bướm mới nói bập bẹ. Một hôm — u nó bẽ sang hàng sâm chơi. Mấy cậu đọc nhật trình lắp đặt lắp lại hai chữ « nghị gật » tro gờ báo. Rồi cười àm àm. Cậu Ông lắp đi lắp lại hai chữ không quên.

Bến nhà vừa gặp nghị Bướm đi họp hội đồng vè, câu vui cười vừa reo

— Nghị gật nghị gật!

Ông bố tung hăng ra mắng: « cái thằng nói láo! Cậu lại học thuộc được câu cha mắng.

Hôm sau quan nghị ra hội đồng, dương mang phảng cõi bần về vẫn đề: « Xin ban phầm hâm cho các nghị viên ».

Nghị ta được quan Thống hứa để xét, lạy làm đặc ý lắm. Hâm hâm oè nhá.

Câu bé ra dồn. Vừa thấy mặt, cậu bé lắp ngay câu hóm qua:

— Cái thằng nói láo! cái thằng nói láo,

Câu N M T Hánam

1 — Ông Trè

Trời nắng, Ba theo cha ra công hòng mắt. Thay áo, nó muốn lợi xuồng tắm.

Cha nó cười, rồi bảo:

— Ao sâu lắm, con ạ!

Ba ngạc nhiên: « Thưa thày, thế sao con vội ở giữa ao, mà nước chỉ đến bango? »

2 — Khéc Tân

Mợ — Ngày cậu, lâm lúc em chỉ muốn lâm dàn ông.

Cậu — Gần lâm.. lâm dàn ông đê lâm gi?

Mợ — Đè may quần áo rất đẹp cho vợ

Câu N V T Hanoi

Nuôi rận

Bản tiền sinh có tinh ua khoe mình sạch. Một hôm đang ngồi nói truyện với bạn, ông bạn nhân thấy ở cổ áo có con rận bò nhúc nhích, vội vàng vỗ lấy. Tiền sinh hô hoảng quát to!

— Áy chelli con rận tôi nuôi.

N V N Hanoi

Có tật rặt mìn

Cô Mão mõm hơi méo, cô nuốt được một con mèo trắng rất đẹp. Hôm đó, vì mèo vào sục trong bếp nên mõm hơi nhô. Nhán lúc đó, cô Mão đè mèo vào lòng rồi tát dứa vào mõm nó và hỏi:

— Mõm méo sao thế?

— Méo .. !

Tức mình cô quật mèo xuống đất.

N T H Hanoi

Nói khéo chuyên môn

Một hôm anh Ất bảo anh Giáp rằng: « Tôi có bước rạng hai chân sang bờ bè rồi nhắc hòn nái lên, bắt được con cá to ăn hai năm mới hết ». Anh Giáp lấy làm lạ liền bảo Ất giải nghĩa cho nghe. « Nay nhỏ, tài rạng hai chân sang bờ bè non bộ, rồi nhắc hòn nái lên, bắt được con cá ăn chiều ngày ba mươi tháng chạp cho đến sáng mồng một ta mới hết, thê là chả hai năm là gì. »

Câu N Đ T

Bé cái nhẫn

Một cậu bé nghỉ học về nhà què ăn tết. Trước bán thờ, thay cây vừa xup xuống lề, vội vàng cậu chạy lại, hai tay ti trên lưng cha, nhún mạnh một cái, hai chân xoạc rọng, miệng nén xổ lết nhanh như cắt, vừa cắt mình đưa qua lưng thi ông bỗng ngã lăn khéo trên chiếu.

Câu đồi dự thí

Câu P X P

Bạn dì cháu trèo cây me, sợ chết cha,

Tranh dự thi — số 26

Vé ảnh truyền thần bằng than hay mực tầu
Thật giồng, thật khéo
Không phai mầu

ảnh

50 x 60

2p90

Ở đây xin gửi ảnh mẫu về cho

M. TRƯƠNG-TRONG-BINH

Office Indochnois du Travail

51 Route Mandarine Hanoi

Có nhiều gói hình để các nơi theo lối. Hình kèo giao ngan.

Mùa nực năm nay xin giới thiệu các ngài thù phán Purblanc để đánh giày mù. Nó có đặc tính là: rất trắng vì chê toàn băng nguyên chất Blanc de neige, sẽ đánh qua cung đủ trắng một tuần lễ, không thôi tay không hại vải, không bát bụi, kỹ da.

Mua buôn hỏi M.C'ung 7 Phố Nhà Thủ (Lamblob) gần rẽ ra Hàng Hải Hanoi

BÓNG NGƯỜI XƯA !

của D. N.

Trong căn phòng đọc sách, êm đềm ấm áp, phảng phất mùi bos, Quân-Hiệp ngồi ngã trên « di-văng » một tay dè trên tập giấy, một tay bỏ thông, hai mắt lờ đờ, mờ móng như lèo duỗi một cành dời xa tít.

Một lúc chàng đứng dậy, nhìn chung quanh mình những trống rỗng yêu quý đã làm cho tâm trí chàng nở biết bao ước vọng viên-vông, những đóa hoa dâng lên sắc hương tỏ điểm những phút xa xôi nó chẳng bao giờ lại nữa...

Rèm nhung rung động, Quân-Hiệp ván trầm ngâm vò ván, không biết Lê-Vân bước vào.

Lê-Vân sê đáo sau lưng, dè tay lén vai bạn hỏi: nghỉ chi thế?

Quân-Hiệp quay lại cười; Kia anh Văn! Anh đến bao giờ thế?

— Tôi vừa mới đến, anh làm chi mà ngăn người ra như vậy? À hóm nõ, anh lèo ấp sán có vui khêng?

— Vui lắm anh à, anh ngồi chơi.
Hai bạn lấy thuốc lá hút, nhin nhau sẽ mím cười, ngồi yên lặng như dè ngâm cảnh ngày thu dị dàng nhẹ chảy..

Lê-Vân, Quân-Hiệp đương cùng nhau giải bầy cảm tuối g trên lán khói huốc bay, thi rẽm nhung sê vén, một nữ lang, nghiêng mình bên cửa, dè ló khuôn mặt trái soan, nước da trắng mịn, hai mắt bồ câu sê rbiển, như đợi chờ..

Lê-Vân Quân-Hiệp đều đứng dậy, Nữ lang trong thâm bước trên thảm đi vào, sê cui đầu:

Quân-Hiệp nói: em Liên!..

Lê-Vân nhin Ngọc-Liên, người nbo nhẫn, áo mùi hò-thủy, quần lụa trắng, đẹp như thà éo là.

Quân-Hiệp giới thiệu:

— Anh Lê-Vân, Ngọc-Liên người em họ tôi

Ngọc-Liên mả ưng đỗ, cui nbin mũi giày mím cười.

Quân-Hiệp kéo ghế, dè lại dệm mời ngồi.

— Thôi, thưa anh, mợ bảo hôm nay mát trời, ty nứa anh đến chơi dè cùng các em di Hồ-tây, nhän tiện anh cho em mượn ít nhặt trinh.

— Vâng, em về bẩm bộ, anh xin vâng.

Quân-Hiệp dì lấy nhặt trinh, Ngọc-Liên lại gần bình pha-lé sửa lại đeo hông nghiêng, Quân-Hiệp quay lật cười:

— Bo hoa em gửi cho anh hôm qua đẹp quá, hôm nay sắp nô cù

Một nụ cười kín đáo nô trên môi Ngọc-Liên đỏ thắm, chẳng kém chi tinh hồng nàng vuốt ve..

— Anh cho em vê.

Ngọc-Liên cui chào Lê-Vân Quân-Hiệp lui ra. Đéo gần cửa, Ngọc-Liên lại quay lại, nhän Quân-Hiệp, con mắt ngày thơ dộp:

— Anh đừng quên nhé!..

Lá rêu tè xuồng, hai bạn đứng lặng yên vò ván.

Lê-Vân ngồi xuồng, ngâng đầu lên nbin Quân-Hiệp, quân-Hiệp đứng tua bàn, tay nghịch bóng hồng, ra chiền ngồi ngực, rồi như đáp lại câu hỏi không lời của bạn, (hóng thâ nói):

— Anh Văn, có lẽ bây giờ anh mới gặp em Liên tôi đấy nhỉ? Em tôi đấy, Vâng, độ ba tháng nay, mợ tôi ở trên Ấp vè, tôi đến bần, vừa bước vào, tôi

rật minh, ngõ Kim Loan sống lại..

Lê-Vân nhìn quân-Hiệp nói:

— Giống thât anh à, lúc nay tôi cũng lấy làm là lòng quá.

Nhung Kim-Loan quâ chết rồi, nhung sao có người giõi g thê. Tôi đứng ngay, trong lòng sôi nôi bao, cảm tình.. Mợ tôi tưởng bấy người là tôi ngờ

dối, mà tôi lại tư hỏi, sao có người giống Kim-Loan thê..

Trước nay cũng có chút e-lệ, sau dần cư xử rất tư nhiên, coi nhau như anh em, nhang rất thông minh, xét đoán ít khi nồng nỗi, có những ý tưởng không cao xa nhưng hay đẹp như dáng điệu dáng, dáng nói rắng thùy-mị: câu truyện rất có duyên, mà tôi chỉ bấy rắng cười rủa miệng hơi dè lộ hàm rắng như ngà, cái cười sê nỗi mà hơi buôn rầu..

Lê-Vân nki yến dè quân-Hiệp yên sống quâng đời dì vâng nhung biết bao liên- lạc với bông người vừa qua...

Mãi Quản-Hiệp nbo mài miết nhớ lại vụ cười áu yếm dâ yến òi chàng trong rồng phút quanh hưu, nhung...

Quân-Hiệp ngâng lên ubla bạn nét mặt có vẻ bối rối vô hạn, Lê-Vân ngạc nhiên với hỏi?

— Sao anh?

Quân-Hiệp ngập ngừng đáp:

— Ktig có chia anh à... nhung... Tôi thường xết kỹ tôi lâm, trong nử ống lục ống nón bàng bài, bay kbi uoc ao n o mộng, tôi vẫn biếu tôi, tuy có kbi lôi không tự cbù được nhung vẫn giữ được tui xét đoán thắn nhiêo, biều lâub àm tinh tôi. Anh tñng biêt, tôi khêng thè tự đối tôi được, tuy đó là cái khê, nhung còn, dì ợc cái vui là tri vân sáng suốt không lầm

Lê-Vân cười nói dùa :

— Kết luận bài thâ tôi này ra sao ?

Quân-Hiệp tñn nki ngâm bô hoa thong thanci;

— Ài bây giờ tôi không rõ nữa, Tôi không phải là bối rối nữa, nhưng tâm hồn tôi bị lôi kéo dâ lâu ngày mà tôi không rõ rồi tôi sê ra sao. Tôi không được cái thâ ở ngoài cuộc mà ngâm.

Lê-Vân ngâng:

— Anh yêu... .

Rồi ngừng lại nhin vào mặt Quân-Hiệp mà cười,

Quân-Hiệp rất minh :

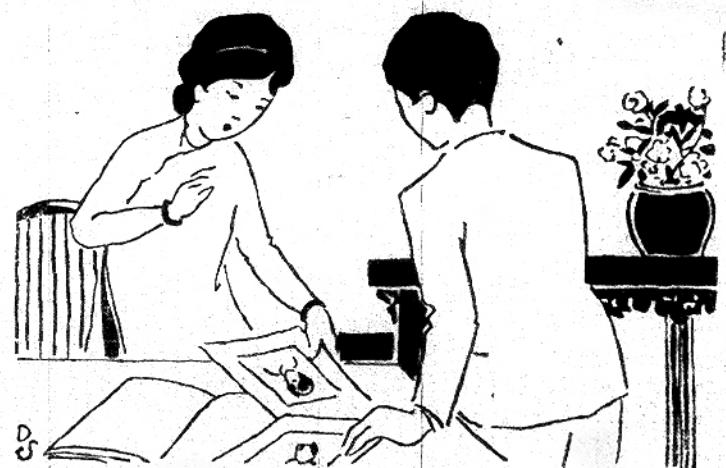

ngân, nhung anh dâ rõ, thoat nhin nàng, tôi như gặp được người xưa mến tiếc, mợ tôi cười bao rắng: Em con đấy, này em Liên chào anh Hiệp di!

Nàng nhur không lấy làm lạ, sau tôi mới bết, nàng dâ xem ảnh tôi nbo nhän ra ngay, sê mím cười chào, rồi dè khung thêu vào nhà gọi pba ché

Uông nước, mợ tôi kè lại, tôi mới rõ câu truyện nàng:

Ngọc-Liên là con một ông Phủ, bà mẹ Liên có mót minh nàng, chẳng may mất sớm, san ông Phủ cũng qua đời, nhà

bản bách, lần hồi mải, sau phái đến ở nhờ ông bác làm Bố-chánh cùng tinh với cậu tôi.

Mợ tôi biếm hỏi nuôi được chát con gái, thấy Ngọc-Liên ngoan ngoãn và tinh cảnh thê thương mến lâm, coi như con dê, muốn cung ô dè làm bần làm bạn, ông bác cũng nê lời, từ đấy mợ tôi dì dâu cũng có Ngọc-Liên.

Tôi nghe truyện thương nàng quá

— Yêu... áy à?

Nói xong ngồi xuống thắn người ra,

Lê-Vân nhắc:

— Anh, sao nữa.

Một lúc quân-Hiệp như đã tự trấn định được, kê nổi:

— Từ đó, chúng tôi rất thân nhau.

Ngọc-Liên mới mười bảy, tôi coi như em gái qây. Nhung trời ơi, sao Liên

giống Kim-Loan thê, Kim-Loan thê ngày hơ vui vẻ, Liên đã qua cảnh khđ, nét mặt có baôn, cái vê buôn dìu dàng mà tôi ước ao toáng thấy trên mặt Kim-Loan, ôi cái vê buôn dâm thâm của Kim-Loan lúc sắp từ giã cõi đời..

Liên ngày nào cũng đến chơi với tôi. Kia anh Văn, chô gần cửa sổ nhìn ra nhìn ra vườn, ấy chô Liên ra ngồi, Liên đến mượn sâcb, nhặt trinh, hay đến nói truyện chơi, mỗi ngày tôi mong đợi Liên, tiếng nói Liên, dáng diệu Liên như bót nỗi quanh biu trong phòng sách. Liên vè, tôi vò ván, nhur nhung mà hối hận.

Xa Liên, hình ảnh Kim-Loan lại hiện ra trước mặt, một cách ú dột hiết tha như bòn lùi. Tôi cố quên Liên, trong những phút lñnh mịch, tôi đem hết lòng áu yếm dè ú ấp mảnh hồn Kim-Loan, mảnh hồn không còn ai tưởng vng tiếc than. Tôi đã quyết không quên Kim-Loan, không quên những ngay cùng Kim-Loan vui sướng, tôi lắng tai nghe lời Kim-Loan thô thê, tôi luông lượng khuôn mặt doi mắt Kim-Loan, dáng diệu nàng, tôi lại sông cái ngày sầu thâm tôi cùng Kim-Loan vñh bít.

Bóng trong mây mông mờ ám ẩy, hình ảnh Liên rực rỡ làm phai lát bóng Kim-Loan.

Lúc đầu, tôi cố xa hình ảnh Liên, để giữ gìn hình ảnh Kim-Loan khỏi phai lát. Nhưng Kim-Loan, Ngọc-Liêngiognhau thê, Tôi càng nghĩ đến Kim-Loan dè yên ní Kim-Loan thi bồng chóc, chao ôi, không phai với Kim-Loan tôi cầu nguyện, Liên hiện ra, trong đám mây bay sê mím cười.

Quân-Hiệp ngâng lòi, hai mắt dâm dâm chín ra cửa sổ, hóng sê chéu.

Trong buồng yên lặng, một lúc sau như người sám bối, quân-Hiệp run run sê tiếc:

— Anh Văn à, tôi vẫn tư bão tôi mến Ngọc-Liên như em gái rất quí nhưng sao Liên giống Kim-Loan thê, nhưng tôi sợ những mợ mộng ngày xưa cùng Kim-Loan óm lplòng tôi, tôi như muốn cùng Liên gán nỗi sê chia. Tôi sợ...

Đã ba năm nay, tôi bần bóng Kim-Loan lùa lông như tát, nhưng biết Liên, khiến trong đồng tro tàn lại bùng tñt sâng..

Tôi còn nhớ một buổi sáng kia, tôi giày trưa. Lúc tôi xuống phòng sách Liên đã đứng bên cửa sổ nhìn ra vườn. Tôi vào Liên không biêt, tôi nấp sau rèm ngắn.

Hôm ấy, Liên mặc toàn trắng, đe tóc trán, cái lược ngà, đứng ngã người bên khung cửa. Anh sâng mặt trời mới mọc buôt tha trên đầu nàng như lán bụi vàng pháp phái bay, hai má nàng mơn mởn hai mắt long lanh như bát sương trên cánh hông. Nàng khẽ ngung dâulen nhin d i chim đang riu rit rồi sê đưa chiếc tay nhô gõ lán tóc sôa trên cổ trắng ngần.

Tôi biết mà tôi mừng xin im Loan tha thứ, tôi biêt hình ảnh Kim-Loan mờ t không sao thâng nô Liên, mười bảy cái xuân xanh chan chứa...

Liên thay động quay lại cười bao tôi

— Sao anh ngủ trưa thê, anh lại xem, hóng ray trời đẹp quá.

(xem trang sau)

BÓNG NGƯỜI XƯA !

(Tiếp theo trang 7)

Tôi lại gần Liên cầm lấy tay tôi hỏi:
— Đẹp không anh?

Tôi trong nàng cười:

— Trời định thi với em đây.

Má nàng bối rối:

— Thế ai được hỏi anh?

Tôi cùi gần sô nói: « Em Liên ».

Nàng cười, lườm tôi một cái, mỉm cười đáp hơi mỉa.

Càng ngày tôi càng em Liên càng quý mến nhau, nhưng không có chủ chi ra ngoài lề phép. Mỗi khi nàng ở đây thi tôi vui sướng, nàng nàng tôi bằng hoàng bình ánh Kim-Loan lại đến ám tôi, tôi hối hận, vúi mừng rồi tôi không biết tôi yêu Kim-Loan hay Ngọc-Lien, lòng tôi bối rối là lòng, sinh ra vơ vẩn, lầm lũa quên hẳn cả Ngọc-Lien ở đó, có khi Liên gọi hai tiếng tôi cũng không biết.

Nhưng lúc ấy Liên nhìn trong trọc tôi, mặt rất buồn rầu như trách giận, không sao tả được.

Một hôm nàng ngồi đọc sách, tôi đương vẫn vơ vưởng Kim-Loan còn sờn ngòi dù, buột mồm gọi: « Em Loan ».

Ngọc-Lien giật mình:

« Kìa anh gọi ai? » Tôi bối rối không nói ra sao, chỉ cười, Liên như không bằng lòng, cáo từ xin về. Hôm sau nàng không đến, tôi vội lại thăm, nàng vẫn cười chào, nhưng mặt có vẻ thất thểu, lúc đó, cái bối rối quên Kim-Loan, so với cái bối rối làm kẽm vui Liêu thật một vục một trời.

Quân-Hiệp nói xong, sê ngáp, rồi điểm nbiết như người ngoài cuộc, nói:

« Anh Văn ạ, không có cái chi là lán giải được, ngày qua, mà tình hình ta tưởng cũng núi sóng vĩnh viễn, mỗi lúc một đổi thay, ta không thể tự chủ được, mà ta cũng không thể dù đám lực để yêu hoài hay thương mãi, ta sống, rồi ta quên, ta muốn quên, đời ta bắt buộc phải quên. Gó thòi qua, bỗn bướm là bay... »

Trong căn phòng yên lặng, bóng chiều thoảng lướt...

Bóng Quân-Hiệp quay lại nhìn đồng hồ với nói: « Gần năm giờ rồi, tôi xin phép, tôi phải đến... »

Lê Văn cười đứng dậy. Hai người cung ra.

... Khuôn hồng đã nở...

Chiều thu âm áp, trên con đường Hồ-tùng, Ngọc-Lien và Quân-Hiệp không thèm dâng trước cửa em bé chạy chør.

Cành dẹp sỏi Mát trời sắp lặn, phía đông đã mờ tối, mặt hồ bao la, đường đi nhoi giải lụa quanh co.

Chuông chùa Trần-või như rung động bốn chiều, lán khói xanh phảng phất tỏa trên giang cây xa tít...

Trời đã tối, gió khẽ thổi, giây da kêu sột soạt.

Đường vắng, trăng đã rõ, vài con rể nhoi kêu, cao thêm phần tinh mịu.

Ngọc-Lien đi sát với Quân-Hiệp rẽ vào chùa Trần-quốc. Lên con đường nhỏ, Ngọc-Lien, Quân-Hiệp từ từ đi, ngắm ánh sáng trăng thai pháo chiến tiền công chèa lấp khuất bên giang cây đèn, như tòa thành cổ.

Dòng Ngọc-Lien kêu một tiếng, ôm cát lấy tay Quân-Hiệp: con nhai nhảy qua chân nàng, chiếc giấy nhỏ nhoi bắn xa. Ngọc-Lien ngả bắn mình bên vai Quân-Hiệp.

Quân-Hiệp từ xuống hỏi: sao em?

Ngọc-Lien vừa ngẩng lên cười: môi Quân-Hiệp Ngọc-Lien gần sát... Chiều thu âm áp, trăng thu du dương...

Quân-Hiệp không sao quên cái phút chưa chán tình cảm, bài lính bắn bông nón chao dình bay hương...

Riasm hổng vén, Ngọc-Lien vào, quân-Hiệp đứng giày, hai người có vẻ ngon nghịch bén lèn.

Má Ngọc-Lien hổng hổng đỡ, nàng là càng xinh đẹp bởi phàn. Ngọc-Lien lại gắp bàn giấy nhắc vài cuốn sách nói:

— Em tìm mấy cuốn tạp chí.

Póng trong tạp giấy rời ra chiếc ảnh nàng lién cầm lấy, phía qua, quân-Hiệp với chay đến, định lấy lại nhưng... Ngọc-Lien đã xem rồi, từ từ đè xuống bàn, nét mặt râu râu tái bần mà đẹp một vẻ ám thâm rất dỗi lên thương. Một lúc nàng ngẩng lên trông quân-Hiệp con mắt thật tuyệt vọng, mà say sưa, rồi hai giọt lệ từ từ nhòe...

Quân-Hiệp trong giờ bối rối, lại gần Ngọc-Lien, cầm lấy tay nàng lanh lẹ, dẫn ni:

— Em Liên!..

Ngọc-Lien như kiệt sức, không thể gượng dậy nữa, gục vào vai quân-Hiệp.

— Anhơi... Em khđ quá!.. lời nói ngaben ngào thâm thiết. Quân-Hiệp dìu Ngọc-Lien đến « di-vang » Ngọc-Lien gục xuống đáy thòn thúc quân-Hiệp quy xuống thâm, cầm chặt lấy hai tay:

— Em Liên...
Ngọc-Lien rên rĩ:

— Em thầm, em nhầm.. anh rỗi em.. trời ơi!..

— Không em ạ, em không nhầm mà nào em có rỗi em..

Đấy là ánh người đã chết ba năm trời rồi. Em xét cho, Kim-Loan chết, nào còn ai số thương, chẳng là còn lại tấm ảnh mờ..

Quân-Hiệp nói dĩa dù nhoi hối hận với người đã khuất, lặng im một lúc, Ngọc-Lien đầm đầm nhìn Quân-Hiệp.

— Kim-Loan là người bạn qui anh mồi biết trong mấy tháng, rồi số phận chắng ra sao, anh đã định hồn nà nói truyện với em, muốn cùng em sống lại những ngày anh vui buồn không em, nhưng anh sợ.. không biết em.. em..

Ngọc-Lien hai mắt long lanh như hổ, mà như muốn nói: Anh còn ngờ em sao?

Quân-Hiệp ngáp ngáp tiếp:

— Anh sợ em không.. hiểu.. đê bận lòng em, vòi ịch.. Vừa mới gặp em anh đã mến em, qui em, mà qui em, mến em, anh lại tưởng đứa người xưa giống em.. nên..

Ngọc-Lien ngắt:

— Anh nên nói, anh mến em là tại người xưa.. anh ạ.

Quân-Hiệp bối Ngọc-Lien hiểu thấu nhưng trong lúc này, chỉ cốt sao yên ổn cho Ngọc-Lien tin, chàng ngồi lắc, bỗng như xa xa bóng Kim-Loan cười mà tha thú, như khêu khéo nêu áu yếm đáo hoa tro tro, một mảnh bùn muối trao gửi cho ai, mà đã vì ai bắt đầu hồi hộp..

Quân-Hiệp trong Ngọc-Lien một cách ái ngại râu râu, từ từ nói:

— Em tố nào nói thế, em không tin anh sao, em thử xem..

Chàng cầm lấy tay Ngọc-Lien, giọng thiết tha:

— Em Liên, em yêu anh, em không biết anh mến em chung nào. Một ngày xuân anh tưởng không sao còn thấy

CUỘC THI KÉN VỢ

Bản báo mở cuộc thi này để các bạn xa gần (trừ những người trên 100 tuổi) mua vui.

Các bài « kén vợ » không được quá 50 giáng, người dự thi muốn kén ai tùy thích riêng, nhưng bài viết phải có tính cách với để những người đọc báo, không kén vợ, khi xem bài đó cũng có cái thú như người kén vợ vậy.

Cuộc thi này có cái đặc sắc là không có giải thưởng, nhưng bài nào đăng nhất thì cho nhất, bài nào đăng thì chia nhì và sẽ cứ mỗi tháng lại đăng tên bài nào hay nhất, và hay nhì.

PHƯƠNG HÓA

Bài dự thi

Số 1 — Tôi kén vợ

Người vợ của tôi sau này sẽ là một người đàn bà vừa vừa.

Xuống với cười: có người đàn bà thi lại đàn bà quá, mà có người đàn bà lại chẳng đàn bà tí nào cả.

Người đàn bà mà đàn bà quá tbi chỉ ngã đến bếp nước, đến các món ăn, đến những cái vụn vặt, trẻ con, còn người ta không biết nghĩ đến gì nữa.

Người đàn bà mà chẳng đàn bà tí nào thi họ lại « gõ hòn dập ông », bay làm công việc của đàn ông và hay bắt minh làm công việc của đàn bà.

Đó là hai cái thái-cực.

Thể cho nên tôi lấy người đàn bà vừa vừa, đấy là theo đạo trung dung của đức Không do.

L.Q.Thú (Chợ-Hom)

Số 2 — Người vợ tôi kén, điều thứ nhất phải là một người vợ như ông Tú Ly nói — điều thứ hai phải là một người đàn bà — người đàn bà ấy phải có những đức tính như sau này :

1. Đẹp, mặt không rõ như ông Nguyễn-huy-Hợi,

2. Thanh tao, nhã nhặn, không như báo Đông-Phương,

3. Không được nghiêm ríg như.. (xin giấu tên).

4. Lúc nào cũng tươi cười, không được lè nhè hay khóc như ông Nguyễn-tiền-Lang.

5. Không được mê tín dị đoan, tin tuông số, địa lý như ông ngồi ở bờ bê phô bàng ngang (lại xin giấu tên).

6. Phải là một người đàn bà anh-nam như ông Nguyễn-trọng-Thuật.

7. Phải thông minh, có nhiều tư tưởng, không được như ông cử D-rong bá-Trạc.

8. Phải biết mang tất rách, nấu canh cù, kho ruồi cho khéo và biết cách nuôi gà ba chán như ông Lê-công-Dắc.

9. Năm nào cũng phải đẻ một đứa con đều đặn như những bài xã-thuyết của cụ hàng Hoàng ở Trung-bắc.

10. Phải biết uống nước với, biết nấu cơm theo lối Khoa-học và khi chồng bảo đưa tiền đi hát à-dài kíong được châm như con rùa của ông Nguyễn-tiền-Tiểu.

Đó, phải người đàn bà nào dù ngắn hay nết mới súng dắt làm vợ tôi. Khôn những ở nước ta, làm gì có người đàn bà khố hóa như thế, vì thế nên tôi cũng khó lòng kiếm được vợ.

Vậy tôi nhất quyết không kén vợ nữa. Một lè nữa, vì tại tôi là con gái, kén vợ mà làm gì.

LIÊN MAI

Số 3 — Tôi có quen một người tên thân tên là bắc Áp. Bác được cha mẹ muôn hối vợ, phát sang nhà hàng « sâm » để xem mặt cô con gái. Lúc về, cha mẹ áu cùn bối :

— Thế nào con? Con bằng lòng chứ? Bác Áp ta lắc đầu, cha mẹ gật hỏi thì bác đáp :

— Vì con xem bếp nhà nó chất lắm, u á. Hồi những ai muốn kén vợ! Xin lấy cô nào mà có nhà bếp rộng!

D.H.H. (Hanoi)

Số 4. — Nếu tôi có kén vợ, thì tôi kén người vợ như con thỏ.

Tôi đã nuôi thỏ, nhiều rêu tôi biết: con thỏ là một con vật rất hiền lành.

Lòng nô mượt, tai nô ném, trông ngày thơ bết súc. Nó không có rắn nhau bao giờ và không hay noi gai: đó là hai tính tốt mà người đàn bà annam không có — không những thế, con thỏ còn có ích nữa: dem nó mà bầm sốt vang thì ngọt tuyệt.

Cho đến tôi ước mong được người vợ như con thỏ, nhưng e rằng hiềm lắm.

T. CAM

Buôn hàng....

Bên Pháp thứ gì cũng được dẹp mà rẻ nhung chỉ có các thứ áo pull-over chandail, gile bằng laine và soi lá đất và không được vua ý vì rằng biếu

Cứ - Chung

63 Rue de la Citadelle Hanoi cũng tibué theo bên Tây sang dẹt các thứ áo châng khác hàng tây chót uao mà lại có pria bền chật hòn.

Ngoanh lai binh hoi, Ngọc-Lien bỗng cười hào quan-Hiệp:

— Anh, hoa đã cũ, em ra hái hoa mới they vào nhé..

Nàng ngừng nói, lắc như nũng nịu.

— Em sẽ hái cũng hoa này, nhưng dẹp hơn kia anh a.. nhé!

Hoa trong bình hơi ú rũ, đỗ sầm, sắc cùi sót lại trước khi tàn...

Mở cửa sổ, Ngọc-Lien thuởt tha trong đêm hea hông hòn ho.

Trong phòng lồng lẽ, bỗn ni, xa, ngoan-

— Anh ơi, anh sẽ quên em! ..»

D. N.

(Trường thuốc)

— Ông Nô lài on cho nhà hòn hòn yề khô ở.

II — Âm nhán

1) Khi Mai ra tới nhà ga Hanoi, người ta bắt nín lên cái đồng hồ to tướng, to bằng cái mặt nguyệt chùa làng Mai, thì hai cái kim đèn nháy mồi tròn 12 giờ trưa. Mái mài 1 giờ 50 mồi có xe hỏa đi Phúc-đen. Trước khi từ biệt em, Huy đã mờ chán nở tay có bằng giờ xe chạy ra xem và giật tít kí càng. Nhưng vì Mai chẳng biết làm gì, nên cũng hỏi đường, thủng thảng đi bộ ra ga cho có việc và đỡ buồn.

Mai buồn thực, buồn lắm, vì ban này, khi lên chào hai bác, xin phép tiễn em vào trường, rồi ra ga về quê. Mai đã được nghe hai bác nói nhiều câu làm khó tâm trí Mai. Nào những: « Không có tiền thì học với hành gì? » Nào những: « con gái nhớn thê kia, mà dám một mình dẫn thân đi Hanoi ». Rồi bà phán bàu, bà phán giỗ Mai ở đây với bà để làm bàu bạn cùng các chị cho vui. Rồi ông phán khuyên Huy hãy làm nghề học, ở đây giấy các anh, để chờ kỳ thi, hoặc trợ giáo, hoặc thừa phái...

Huy tính nóng nảy trả lời ra giọng không bằng lòng:

— Thưa hai bác, cứ để chúng cháu tự lập lấy thân.

Bà phán cười gằn:

— Ủ, thì tự lập lấy thân!

Còn Mai, Mai nghe lời hai bác, đứng ngâm nghì suy xét... Cô trong thấy rõ ràng con đường mà ông phán định tâm hay là không chủ, ý muốn đưa hai chị em cô đi qua. Theo ý tưởng-tượng của cô, thì con đường ấy bao giờ cũng chỉ đến một cái đích chắc chắn: xuất đời làm nô-lệ. Cô đã thấy ở làng cô biết bao cháu gái vì nghèo mà trở nên đầy nợ nhà bác, nhà chú, nhà cô, nhà di!

1) Xem Phong-hoa từ số 36

KHÁI-HƯNG soạn

Song cô chỉ mỉm cười, cố giữ nét mặt tươi tỉnh, ôn tồn đáp lại:

Chúng cháu vẫn biết hai bác thương chúng cháu lắm. Vậy chúng cháu xin phép hai bác về quê thu xếp công việc rồi chúng cháu xin tuân theo lời hai bác.

Rồi cô nhách một nụ cười cúi chào cáo từ hai bác.

Cái nụ cười ấy vẫn còn ở cặp môi cô, khi cô đứng ở bên ga hàng tư chờ giờ xe chạy. Những điều cô bàn định tối hôm qua với em, những điều cô suy tính lại với em trên con đường từ nhà lên trường sáng hôm nay, khiến cô chưa chan họ vọng. Cô mãi nghĩ đến công việc kia cùng là xếp sẵn trong trí cái đời lý tưởng, đến nỗi không lưu ý đến cái cảnh rộn-rã của nhà ga trước giờ xe chạy.

Tranh vẽ của Đông-Sơn

Bỗng Mai giật mình quay lại. Một người con gái bán bánh và giò nước đặt phịch cái thùng xuống thềm ga mời cô:

— Cô xơi bánh giò nhé?

Mai mỉm cười lắc đầu. Rồi cô nhớ đến số tiền cô ở trong túi: tất cả cơ nghiệp còn có hai đồng bạc. Đó là món tiền ông phán cho hai chị em cô sáng ngày,

Người kia cười:

— Ngõ là gì! Thể tôi còn sớm chân. Đây là tầu Bắc đấy! Tầu Phúc-yên mai một giờ năm mươi mốt chay, chạy sau cùng.

Rồi vừa giò chiếc bánh giò vừa nằm

— Cô xơi cho em chiếc bánh giò nhé. Bánh còn nóng nguyên, ngọt lắm cô à!

Mai ôn tồn đáp lại:

— Tôi cảm ơn cô, tôi vừa ăn cơm.

Bây giờ trong phòng phát vé hạng tư cảng tấp nập huyên náo. Người gồng gánh, kẻ bế bồng, kẻ giắt diu, Trong số hành khách, Mai cũng thấy nhiều người sang trọng, trong lòng lấy làm lạ. Vì Mai vẫn yêu trí rằng những bà vận áoenburg áo mài cũng là những ông áu-phục rực rỡ như kia, thì không baogờ lại dì lẩn vào hàng người nghèo khổ như mình. Cảm tưởng ấy không những không an-ủy được Mai, là đã được dừng ngang hàng với kẻ bơm mình trong khoảnh khắc, như nó có thể an-ủy nhiều người trong hàng bình dân. Trái lại, Mai ngầm nghĩ... thở dài. Mai thở dài là vì Mai nghĩ vợ nghĩ vẫn, tưởng vợ tưởng vẫn đều những cảnh gia đình sá xút. Là vì sự liên-tưởng sùi nén, khiến Mai ngầm cái cảnh rực rỡ với cái cảnh lồi tanh dung gần nhau, thót nhiên những ý trái ngược, so sánh sô đầy nhau ùa vào trong tâm trí Mai, bắt Mai không thể không nhớ tới những quãng đời đẹp tốt, sung sướng kia xưa.

Tiếng giáp vé tí tách khiến Mai cất tiếng lời giờ xe chạy, với vang cầm đồng bạc vào lối vé.

Tuy thế mà vẫn còn sớm quá. Mai ra sân sau ga nhìn cái đồng hồ treo ở biển mới hơn một giờ. Còn những nửa giờ nữa xe mới chạy. Song Mai cũng bối

Ai dùng nước hoa nên biết

NƯỚC HOA—La Reine des Parfums « Bà chúa nước hoa » hom rất lịch-sự, không hắc, súc một lần thơm mãi.

Lọ nhôm 1p58 Lọ i-hô 0p85

THUỐC SỨ TÓC—Rất hợp thời không nhòm không cát, rất vệ sinh không bay bụi mắt, mìn chải thế nào (t cũng không sờ xuống mặt), giá bán theo lén Pháy, rất ha Fixateur Parisienne — tóc cứng hay lật th tho nên dùng

Lọ nhôm 0p58 Lọ nhô 0p60

Fix-Brillabel — « tóc mềm nên dùng »

Lọ nhôm 0p45

Lọ côn 0p25

Prinnntine Dollar — « thứ này thi nhòn »

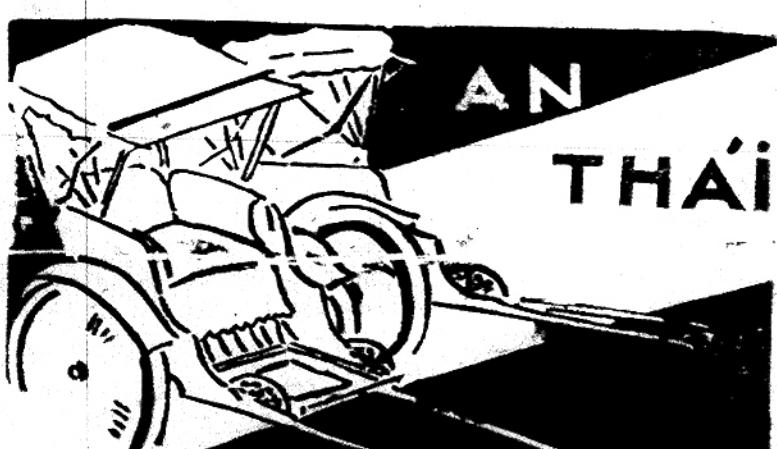
Thứ thường 0p45

Thứ Lux 0p30

Bán tại các tạp лòn Hanoi

Ở tỉnh xa ai muốn mua buôn mua lẻ xin viết thư hỏi

VAN HOA 48 Rue Tirant — Hanoi

Bán xe số 23 phố Cầu gác Hanoi, vi xe heo hót nên đã dọn cả cửa sang xưởng số 2 phố Nguyễn Trọng Hiến.

thảm xe Phác yên lên ngồi chờ.

Chiếc xe Mai chọn ở liền ngay toa hàng ba. Vì Huy có giận chờ rằng càng ngồi xe & về phía sau, càng đỡ thẹn khói. Mai tìm chỗ có mấy bà nhà quê ngồi nói chuyện cho vui, vì cô biết rằng ngồi đối diện với các bà tinh túch nhất phác ấy thì bao giờ cũng có truyện. Như thế thì chắc sẽ đỡ sốt ruột, đỡ phải ngồi quanh nghĩ quẩn tới những việc đâu đâu.

Mai ngồi quá không sai, vì đương ngồi ngược nhìn tim chờ, thì một bà lão ngồi bên hai người con gái cùng vận quần áo vài lầu, gọi cô mà bảo rằng:

— Nay, cô lại đây ngồi cho vui
Mai tươi cười nhận lời ngay.

Mấy người dường mải truyện trò huyền thiêng, dào về múa màng, về buôn bán, nào về phong cảnh Hanoi, thi Mai hổn đẽ ý tới một chàng áu phục & hàng ba vừa xuống, đi dì lại trước mặt cô.

Chàng dám nhìn cô khiến cô ngạc nhiên phải giả vờ quay lại phía hai người con gái ngồi bên, nói truyện so với. Bà lão mau mắn cười hỏi:

— Thầy muốn tìm chỗ phải không?
Tôi thấy ngồi đây, còn rộng chán.

Rồi bà lão Mai và hai người con gái về phía kia để xếp chỗ.

Chàng công tử bén lèo trả lời:

— Thưa cụ, tôi cảm ơn cụ, tôi đi tìm người bán hàng mua gói thuốc lá.

Rồi chàng đi tuốt lèo đầu hàng toa hàng tư. Lúc trở về, chàng lại đứng sững nhìn Mai. Bà lão lấy làm khó chịu hỏi :

— Ông muốn hỏi gì?

Chàng kia ôn tồn trả Mai đáp lại:

— Thưa cụ, cô... dì với cụ?

— Phải, ông quên cô ấy hay sao?

— Vâng, tôi như có quên.

Mai xấu hổ, hai má đỏ ửng, cúi đầu ra ngoài nhìn xuống súng ga. Song thấy chàng kia nói có quen minh nên vội quay lại liếc nhìn qua, không nhận ra ai, thì cho là người kia muốn trêu ghẹo, lại càng bẽn lèn lâm. Nhưng chàng công-tử vẫn đứng trước mặt cô và đối với cô, người ấy không có chút gì là tỏ bộ rạng lồng lơ bỡn cợt. Chàng lại gần se sẽ hỏi :

— Thưa cô, cô có phải là cô Mai con cụ tú Ninh-bắc không?

Mai ngược mắt nhìn lên rồi hỏi:

— Thưa ông, sao ông biết tôi?

Chàng kia cười:

— Thế ra cô quên tôi rồi? Tôi là Lộc..

Mai vui mừng hỏi:

— Cậu là Lộc con quan huyện Kim-

Anh đây à?

— Vâng, chính tôi là Lộc. Nhưng thầy tôi không làm tri-huyện nhà đâu. Thầy tôi đã thắng dân ôn sát và mất rồi.

— Khô! Thế cậu bây giờ làm gì?

— Tôi làm thám tử ở Hanoi.

Mai cười :

— Chóng nhỉ. Mỗi ngày nào!

Lộc đỡ lời nói luôn :

— Hả bảy năm nay, cô còn bảo móng ngày nào?

Bảy năm về trước, quan huyện Đông Anh có mời cụ tú Lãm đến giày hai cô con gái học chữ nhỏ. Bấy giờ cụ tú gặp lúc quân bách. vì luôn mấy năm buôn gò bị thất bại, cái vốn dăm sáu nghìn đã gần khát kiệt, nên thấy

— Thưa ông, thế cô Lục và cô Thành thi này ở đâu?

Lộc như hiểu ý nỗi của Mai nói:

— Thị cô cứ gọi tôi là anh như xưa cũng được chứ sao? Em Lục lấy chồng đã về có cháu, còn em Thành thi hấy còn ở nhà với mẹ tôi... Tế còn em... thế còn cô, may chắc cô cũng xuất giá rồi chứ, đây cô xem, tôi cũng biết chữ như cô đây!

Mai xấu hổ không trả lời. Lộc lại nhắc lại câu hỏi:

— Thế nào, tôi hỏi cô đã có chồng chưa, sao cô lại không đáp?

— Thưa ông, em nghèo thế này thì ai lấy.

— Thế sao, tôi có nghèo đâu mà cũng

— Thế kia à? Thế năm nay, cậu Huy bao nhiêu tuổi?

— Em mười sáu.

— Mười sáu mà đã học năm thứ ba! Kha đáo!

Mai thở dài, không trả lời. Lộc lại hỏi:

— Tôi xem ra cô buồn rầu lắm. Nếu

cô có cần tôi giúp đỡ có điều gì thì cô nói. Tôi... tôi coi cô là một

người em như khi xưa kia mà!

— Cảm ơn ông.

Rồi Lộc hỏi đến việc học, đến gia-bản nhà Mai, đến họ hàng thân thích. Trước Mai còn giấu, nhưng sau thấy người bạn xưa săn sóc đến mức một cách thành thực thân mật quá, thì liền đem hết truyện thực ra kể.

Lộc cảm động dừng lại g nghe không nói nên lời, mà bà lão cũng chạnh lòng thương mến, sẽ mời Lộc ngồi xuống. chử đứng mãiబ

Mọi người mới về câu truyện đến tối xe đã chạy mà vẫn không biế. Mai đến lúc xe qua cầu tiếng rầm rầm làm át cả tiếng nói, khiến Lộc phải ghé gáu lại mới nghe rõ. Mai thấy thế, hơi ngượng, ngừng câu truyện rồi rò rỉ ngoài nói:

— Thôi, ta hãy tạm xếp câu truyện để ngắm cảnh sông dã, chờ xe chạy trên cầu tiếng kêu ầm ầm, chẳng nghe thấy gì hết.

Mai tay lèn bạo cửa sổ xuống con sòng sâu thẳm, nước do lối kỵ. Gió mát mùa xuân lấp lấp. Cố ngắm chiếc buồm trắng con con, sen lily vào bọn buồm nâu sắc thím, to bản, cõi cao, rồi theo gió gióng nứa, theo chiều gió trời đi như lướt trong cả hòn rồng hoa lá mà biến vào đám xà xà mờ mịt. Cõi thà dài, lo sợ vơ vẩn cho số phận chiếc thuyền con, lại chạnh nghĩ v.v vẫn đến số phận mình.. Ngày xưa, khi cô học chữ nbo, thường thấy cụ tú là nhung bài thơ nôm có câu « chiếc bách giữa giòng ».

Nay cô đứng trước cái cảnh chiếc buồm con bat gió, cô mới hiểu tối nghĩa sâu xa của câu kia. Phải, cõi cũng chỉ là một chiếc bách giữa giòng...

(Còn nữa) KHÁI-HUNG

Cài chính

Soạn giả truyện « Nửa chừng xuân » xin cảm ơn ô Cie Thành-Huấn trường Bưởi, đã gửi lời đời cài chính một vài chỗ sai lầm trong truyện.

Trong số báo 36, soạn giả (15 năm và trước cũng là sinh viên trường Bảo Hộ) từ trường Bưởi là trường Bưởi ngày xưa khát xa với trường Bưởi ngày nay, song sơ ý dùng làm hai chữ « Trung học ». Vậy xin cài chính đã được đọc lỏng Cie Thành-Huấn và sinh viên sinh viên trường Trung học.

Giá Op.20 một lọ rất hay

Phú Đức dược phòng

Marque Voi trắng

N. 209 Phố Khách Nam-Định

Bán hiệu bìn dù các thứ thuốc cao dán bùn tân, và cần
người làm Đại lý, ai muốn bán đại lý thuốc cho Bán hiệu xin
viết thư lại thương lượng.

Có ông lang kẽm mạch bốc thuốc.

Nhiều ruộm của người mìn

PHẨM - TÁ

Tốt nghiệp chuyên môn về nghề ruộm thành Paris.

Nguyên học sinh trường Bách công và Khoa học dời liên đoàn thợ ruộm Pháp về nước.

Bà tập sự ở phòng thí nghiệm bà làm phim và các chất hóa học ở Saint Denis & Creil và bà chế các chất hóa học ở thành Ba-den (Thụy Sĩ) trước khi về nước đã khảo cứu kỹ về nghề này ở Đức, Anh, Bỉ và Pháp.

Hiệu thuốc Song-Thành

Quý ông quý bà, nhờ ai bị bệnh lè thấp nhức buốt gân xương, té bị ngoài da, cõi trai bắp chân thường khi đấm giết như kiến cắn, xin mời đến XONG-TBÀNH 34 để cho Dudu Hanoi là nhà già truyền làm thuốc lè thấp, chẽ ra có thuốc bóp ngoài và thuốc uống trong rất thần hiệu. Ai dùn 8 cũng được khỏi bệnh. Trâm người không xài mặt, thuốc bóp ngoài mỗi chai giá 2p00 thuốc uống trong mỗi hộp 2p00.

Lại có binh thuốc lậu giang rất hay, điều opao một lọ, ai chữa khỏi lậu giang không khỏi không phải gá tiền.

Thuốc bồ thận uống khỏi rát rít côn lậu giang mỗi hộp giá 2p00.

Các thứ thuốc kẽ trên, uống êm hòa trong không khôn chất độc gần xin nồi chiếu cố xin viết thư về có thuốc gửi đi.

A gấp B

A Bác này riết rở quá chùng. Sợi mì (Chemise) chật cổ ngực lung trọng thừa.

B Giống như lối áo ngày xưa, Vị may thợ vung cái bùa biết sao.

A Thần sզ có xa nào. Mười lăm hàng gạo (1) đã bao tiếng dồn.

B Ngâm áo bác với cõi cõi, Mọi hay may khéo làm tôn vẻ người.

NG-RANG T, Q MINH
1 N° 15 Phố hàng Gạo gần chợ Đồng Xuân

Thú kem thay phấn hiệu Velocty Dixor càng dùng màu giá càng my khi ra mưa ra nắng cùng khi nồng đậm mà có lõi hôi ra cũng không giảm mất màu kem Thú kem này không những thay phấn, mà về mùa rét dùng thay thuốc nề thì không thử nào tốt bằng.

Có bán lẻ khắp mọi nơi

Đại lý độc quyền: LUNE FAT 23 - Rue des Changeurs, Hanoi

TAI HAIPHONG : có bán ở số 22, 24 phố Khách hiệu A Rrz Mohamde,
TAI NAM ĐỊNH : Có bán & hiệu Giu-Thuận-Long 36 phố Carreau.

Cần dùng Đại-lý các tỉnh xin viết thư về châm trước

Ai muôn chữa quái bệnh và trả tiền thuốc lúc bệnh đã bớt?

Người nào mắc bệnh nguy hiểm đã chữa mọi nơi không khỏi nên đến nhà thánh niên khoa học Bảo An số 9 Phố nhà Thờ (rue Lambot) Hanoi sẽ được chữa khỏi, không khỏi và nếu đã iốn tiền mọi nơi mà bệnh chẳng khỏi sẽ được trả tiền thuốc lúc bệnh giảm.

Chuyên trị lao, xuyễn phu, khí huyết tráng nhạt, lè liệt đau xương và các bệnh kỵ quái. Chứa các bệnh nguy nan miễn tiếp các bệnh thường. Ở xa hỏi thuốc nên gửi phong bì tem trả lời lấy thuốc nên gửi mandat lace làm tiền xu và gửi thuốc. Thư và

M. Nguyễn-Siển Đức 9 Rue Lambot Hanoi, giờ tiếp khách từ 2 giờ đến 5 giờ

Ngoài giờ đó chỉ nhận mua: đi thăm bệnh.

Sách mới in rồi:

A muôn chữa khái bệnh mà không phải dùng thuốc,

Ai muôn biết phép liên là mầu thiêm, thế nào?

NEN MUA NGAY CUỐN SÁCH

THÔI - MIỀN NHẬT - BẢN

Nghiên cứu phương pháp của Đức (Allemagne)

Chuyên chữa các chứng bệnh Giả Op50. () và mua thêm cuộc Op20. Thủ và Mandat để cho nhà xuất bản như vậy

Nhật - Nam - Thủ quán Hanoi

Muốn được như tiên

Phải học thời hiện mới được

Sách dày thời hiện đại đã in ra năm cuộn từ số 1 đến số V giá 2p00 ở xa mua, thêm cuộc Op20. Mua riêng từng cuộn cũng được. Mua buôn, mua lẻ Thủ và Mandat chỉ để cho nhà xuất bản NHẬT NAM THU-QUÁN. HANOI.

Kè từ 1er Janvier 1933

200 SỐ BIỂU...

Ai sẽ chúng ??

Số đầu: 1 cái xe đạp đúng giá 60p00

Số thứ hai: 1 cái xe đạp đúng giá 30p00

Các Ngài có xe đạp xe tè đem lại mua sơn, chữa, hoặc mua hàng ở hiệu Đồng Mỹ 54 Hàng Giấy, từ 6p00 giờ lên bàn hiệu xin biếu một số.

Tử-Ngọc-Liên đỡ

(78) Bây tám phố Hàng Gai,

Chữa lậu thực rất tái,

Trám người không sai một,

Thầy thuốc đỡ biết ai ?

Giá nhời

Có phải Tử-Ngọc-Liên

Chữa lậu thực như tiên

Trám người không sai một

Bệnh nặng eung khỏi liền.

Khen

Khen rằng man tiếp lại da nang

Vừa hồi buông nõm đã nói phangs

Hà-nội hàng Gai nhà bấy lâm

Chuyên môn chữa lậu chả ai bằng.

SALON DE COIFFURE MODERNE

PHẠM-MANH-KHA

80 Rue du Coton - Hanoi 80

Là Hiệu cắt tóc sang hơn mọi nơi, dùng toàn thợ khéo. Giá tiền rất ba

Cắt tóc Op.15, Cạo râu Op.05, gội đầu Op.05, uốn tóc Op.80

Friction eau

de Cologne Op40

Cạo tháng: 1 Tháng hai lần cắt tóc
1 Tuần Lễ hai lần cạo râu. Giá Op50

Sự thật

Cị em và kinh-tè

Trong công sở và các nhà buôn, đã thấy chị em cát-xa cui làm sô sach, hoặc tưới cát-xa tiếp khách mua hàng. Hiện tượng ấy, các nhà bênh vực chủ trương nã quyền lâng làm mờng rõ, vì chị em có lự lấp về kinh tế mới được hưởng hết quyền lợi của mình. Còn tôi, dẫu cũng trong bọn nã-lưu, tôi đồng ý với ông Hồi-thố-Phúc và Trần-thiên-Tý tác giả cuốn «văn đê phu nữ Việt Nam» mà nói rằng: trừ một vài nghề riêng không có phu-nữ không được, như giày giỗ trẻ con, đồ đe, cái hiện tượng ấy không nên có mà nhất là trong bọn dân bà đã có chồng con càng không nên có lầm nã.

Chị em dì làm công, việc nhà cửa giao phó cho con dâu, đứa ô, tiền công chúng cũng chẳng ít ôi qì, ấy là chưa kể tiền chung nó làm hại ăn bớt, ăn sén của mình, mà nào công việc chúng tố vắng mình có được thu đáo cần thận đâu? Con mình giao cho vú em, chắc gì nó trông nom cần thận? Nó cho đứa bé ăn uống nhảm nhí sinh đau ốm, lại tiền phi lỗn thuộc thang — mà khô nhất là lúc con đau ốm — người mẹ không được bồn phận săn sóc cháu nom-trí ngăn ấy thứ tiền thiêng hãi, do sự vắng mặt người, nói trớn trong gia đình gây ra tôi chắc số lượng của chị em chẳng còn là mày!

Hưởng hổ dì làm như thế, chị em có thể bỏ cả những việc nhà cửa đâu. Ngày hai buổi ở sở về, mảng cơm vừa qua mảng đã phải kiểm soát lại công việc của đứa ô, xem xét lại gạo nước, rồi hấp lấp đến sở, nỗ lực làm việc. Thế là chị xem dâu được mưu sinh ngoài xã hội mà vẫn phải cảng đáng việc trong nhà, càng thêm khó

Kết từ fer Mars này, biển HƯƠNG-KÝ Photo 81 Hàng-Trống đặt mạ gá riêng cho các quý khách đóng băng mình đến chụp ảnh giá từ:
1p30 6x9 0p70 9x12 1p00 10x14
1p20 13x18 2p00 18x24 3p00 24x30
Khi phóng đại từ 3p00 giờ lên.

Hương-Ký cầu ngay

nhọc, vất vả vào thân mà tiền lương—dầu chị em làm việc không kém chị dân ông — vẫn phải kén cỏi, có được là bao? Vì họ lág cớ chị em dì làm là chỉ thêm cắp vào sự chi tiêu trong gia đình chứ không phải cảng đáng tất cả. Về quyền lợi ngoài xã hội có thêm được tí gì đâu? Thoát ly được quyền lực của gia-đình chị em lại phải dưới quyền người chủ sở. Thế thì thà là đem sự lận lâm, tri minh mẫn của mình hiến cho người thân yêu ruột thịt còn hơn là hén cho người khác để lấy món tiền dám chục.

Dân ông dân bà -hàng nên uả cả ra ngoài xã hội, nên thia nhau mỗi người một vẹt, kẻ lo giúp i h ngài người lo giúp ích trong, mà dân bà thi nên giữ việc trong nhà, vì dân bà có đủ tài lực để cảng đáng cái thiên chí đó.

YÊN-DÔNG

KHOA HỌC

Chính mắt tôi trông thấy!

(Tiếp theo kỳ trước)

Tôi lại kê cho bắc nghe mội bài cải nhằm bởi con mắt nã.

Chắc xem truyện Tú nước nhà báo còn nhớ có một ông vua ta, trước khi lên ngôi có khấn nếu thực đúng ngôi thiên tử thì mặt trời lên, mặt trăng lại lên, khán xong thi của nhiều mặt trời ác nã rỗi lại lòn lại.

Truyện này hoang đường chàng?

Có lẽ không, vì chính có khi ta thấy rõ như vậy, mà hàng muôn vạn con mắt lúc ấy cũng thấy như vậy. Song thực ra chỉ là cái bóng của mặt trời lòn lại, còn mặt trời đã theo cái con đường bất định khuất non dưới từ lâu rồi.

Nhà mõi bắt bông, chú khuyên của cụ Lã-phụng-Tiên (La Fontaine chú không phải Lã-Bố-dờ Tam-quốc) lính rauh biết bao còn mõi lõm.

Ngoài những bện tượng mà ta còn là quái gở ra, là cái điềm trời ra, đã nói ở trên kia, còn lấn hiệu tượng khiếu cho ta không thể trống-ting được. Sau này có dịp tôi sẽ nói về bắc nghe. Nay tôi chỉ nói về con mắt người ta dễ nhầm lầm, dù đeo

thêm kính cũng chẳng rõ thêm dega.

Tôi xin rẽ hết việc trên trời dưới đất, mà xin một bài túi dụ ngay trước mắt để bắc xem.

Chắc bắc cũng đã có nhiều lần nhìn mặt trời, tôi kinh mõi mắt bắc phia vào đây cũng thấy hoa Nhung nếu trời về chiều, mặt trời đỏ, bắc chû mục nhìn, rồi quay ra nơi khác tất nhiên bắc thấy một cái mặt trời nã, nhưng sắc xanh màu lá cây. Mặt trời thật càng đỏ, mặt trời già càng xanh.

Một thứ trò chơi thường của các nước. «cái con ma xanh» bắc cùi được xem chưa? Đây này nó cùi là một tờ giấy trắng. Tôi lấy sơn đỏ vẽ một con ma,anh vuốt trắng ghê gớm chưa. Tôi đem nó ra nắng. Bác chû mục vào nó cho tờ, khi mõi rỗi bắc nhau vào tờ giấy, rắng tối đê ở chỗ này. Tất nhiên bắc thấy ở trên mảnh giấy trắng này con ma k-a o-sé hén lên. sá: xanh tươi, giống con ma vẽ như đúc.

Thể là bắc ho, nói m trong thành racoon ma xanh, chû mục m có con ma đỏ thôi.

Cái hoa mắt làm sá: nó ra sắc kia, bấy giờ làm cho bắc vui, mèo bắc thưa xưa nó làm cho vua Henri IV đã phái một pheas hốt hoàng lo sợ. Ngày kế đó, vua Henri IV còn tri vị ở đât N.ville, một nôm ngồi định thờ là ngày cao Cx(s) diện Louvre. Trời nắng chiếu thẳng vào, vua mõi miết không đề ý đến Bồng-tự nhiên thấy con thò-lò nào cũng định mìn tươi. Điều giờ chỉ đây. Đất nước là mì qua một cuộc cao qua nữa chắc Vị nêu vẫn le lói trên mặt thò-lò. Vua hả g sô, không sao chơi được nữa. Thế là ta mèo. Cách đó ít hứa tai nạn đến thật bù. Bé, đau xay ra việc này tức là đêm hôm 2-8-572 cùi đêm hôm ấy ômgi? Là cái đêm từ người quyền cao chức trọng trò xoong hể ai theo lẩn giấu và bị cửa cõ. Cái lẩn thẩn kích về tòn giác này diễn ra ngay trước mặt vua Henri...

Câu truyện vét mõi, e bắc xem có khác câu truyện của bác kh-ug. Vét mõi với tần thẳm kích kia, có ăn thua gì với nhap dav, cảng qua là sự tích ở cả. Vì sao? Vì cái vế mà vua cho là mõi, có phải là mõi dav. Vua ngồi ngay ở chỗ nắng, mèo mõi mắt làm cho vua nhìn tròng hóa tanh, nhìn tròng thấy xanh, tui nhìn den thành đỏ.

Nhưng vét mõi kia chính là những điểm den ở thò-lò, mà vua trông ra đó vậy.

(Còn nữa)

TRÀNG THỦ 13

Ich lợi thật!

— Con trâu giúp ích cho thầy anh những việc gì?

— Băm, con trâu cày ruộng cho thầy con, rồi thầy con đem bán nó đi được sáu chục, bảy chục thay son chạy cái phá lý, còn hai chục thi an khao.

KIM-HƯNG

Những việc chính cần biết trong tuần lê này

TIN TRONG NƯỚC

Tiết kiệm ngân sách Hoàng triều
Ông Thượng thư dân biểu Nguyễn
Trác xưa từ nay các đồ tết-lê chỉ dùng
đá, trà, hoa, quả, v.v. Như thế vừa
tinh tết và không lạm tiệc.

Nhưng còn phải đợi Hoàng-thượng chỉ
còn mới được.

Người trốn khỏi nhà thương Phù-doãn
Trong 7 người tù chính trị của cháu
vua bắt trốn khỏi nhà thương Phù-doãn
đã bắt được 6 và đưa ra tòa án cùng các
gười liên can. Trong họ này, 5 người
nam bộ nhất là 1 người khán bộ gác tù,
người cai và 3 người lính khổ xanh.

Luật sư công hối tại các tòa án
Nam-kỳ và Cao-mèn

Saigon. — Các luật sư các tòa án Nam-
kỳ đã họp hội đồng bầu ban trị sự. Hội
đồng: Ông Lambert.

Hội viên: Các ông: La long Bonnaire,
Trần-văn-Chương, Duquesney, Espinet và
abois.

500.000 giấy bạc của Quảng-dông
lưu hàng ở Đông-Dương

Mỗi khán khái được sở làm giấy bạc giả
quảng-dông chuyên làm giấy 5 và 20 đồng
ở này có dã hai năm nay — đã lưu
hành ở Đông-Dương có tới 500.000 đồng,
đem vào do cảng ngã Hải-hồng Saigon và
Vân-nam.

Xin nhận ký: giấy bạc giả, không bông
đóng giấy lụa, chữ Rita tên người thợ
ram in phèm là Rita, chữ nói về điều luật
số, lớn và thô hơn trong giấy thật.

Lịch mờ hàng bán thuốc tây
Đầu thu 3 trong đạo nghị định ngày 7
November 1921 trong khoản thu 3 có định
điều cho phép bán những vị dùng để
âm-thuốc và những vị thuốc không có
bất độc, nay thêm mấy điều này:

1. Những người này được phép bán:
Những y-sĩ và được sĩ tốt nghiệp tại
những thuốc và không là viên-chúc nhà
nước.

b) Những khán-hội tây nam được về hưu.
c) Những tây nam đã qua một kỳ thi và
đã được cấp bằng có thể đứng quản lý
được một nhà thuốc.

TIN NGOAI QUỐC

Trung-Nhật chiến tranh

Nhiệt-hà thất thủ

Nhiệt-hà 4/3. — Sau khi Nhật hạ lệnh
tổng công kích Nhiệt-hà được 8 ngày, do
Nhật với Mân-chau hiệp lực, thì sáng hôm
nay đã bị đánh Thừa-đức, kinh thành
Nhiệt-hà ròi.

Truong-hoc-Luong dự bị
trốn di ngoại quốc

Đông-kinh 4/3. — Báo giới của Nhật
và Bắc-binh vừa tuyên bố rằng vì Nhiệt-hà
thất thủ nên Truong-hoc-Luong đang dự
đang bị rất gấp đe trốn di ngoại quốc.

Thang-ngoè-Lân đã bỏ Nhiệt-hà
đi trốn

Bắc-binh 4/3. — Sau khi Nhiệt-hà bị thất
thủ, Thang-ngoè-Lân chủ tịch, liền bỏ trốn.
Các nhà đương chức May thế làm giận đã
bị lệnh bắt Thang.

Nhật không muốn cho Tầu
đóng quân ở Thiên-tân

Nhật yêu cầu Trung-hoa rút quân ra khỏi
Thiên-tân, và bão diều ước ký ngày côn
loan quyền phủ cầm Tầu không được đóng
quân trong nồi địa Thiên-tân. Nhưng chính
phủ Nam-kinh bác đi, nói khi ký điều
ước không hề có khoản ấy.

Nhật tuyên bố giữ cuộc hòa bình
cho cả thế giới

Đông-kinh 5/3. — Nhật tuyên bố: chính
phủ Đông-kinh vẫn định cứ hợp tác với
các nước để giữ cuộc hòa bình cho cả thế
giới « dù không biền đồng tình với hội
quốc-liên về phương pháp giữ cuộc hòa

binh ở Viễn-dông mà bắt buộc phải ra hội
Vạn-quốc.

Đại biểu Trung-hoa tại Vạn-quốc
xin từ chức

Genève 6/3. — Các đại biểu của Trung-hoa
tại hội đồng Vạn-quốc là Nhâu-huê-
Khinh, Cố-duy-quát và Quách-thái-Ký vừa
đánh điện về Nam-kinh xin từ chức và
tuyên bố rằng việc Trung-Nhật tại hội Vạn
quốc đã tam yên nên xin về nghỉ.

Nhật thông báo xin ra hội Vạn-quốc

Bắc-binh 6/3. — Đến 20/3 này tòa Nội các
Nhật đã định sẽ chính thức thông báo
sang Genève, nhất định xin ra hội Vạn-quốc

Nguyễn-soái của Truong-hoc-Luong
bỏ Nhiệt-hà chạy trốn

Bắc-binh 7/3. — Có tin một viên Nguyễn
soái của Truong-hoc-Luong, chỉ huy một
bọn quân hơn 3 nghìn người gần Vạn-lý
trường thành đã bỏ Nhiệt-hà đi trốn

Trưởng-giới Thạch định hợp tác
với Phùng-Diệm để đánh Nhật

Bắc-binh 8/3. — Trưởng-giới-Thạch vừa
đi Bắc-binh để thương thuyết với các tướng
Nhà-miền nam ở Hồ-nam như Phùng-ngoè
Trường, Diệm-tích-sơn để thay tháo Đoàn
kỵ Thuy nếu Đoàn-bỏ không nhận cái chức
trách của nước

Trưởng-giới Thạch đã hoàn việc
tiểu công để di đánh Nhật

Bắc-binh 8/3. — Ngày Thừa-đức mất,
Trưởng-giới-Thach đang tiểu công ở mặt
Giang-tây lận tức đánh máy bay đi Hán-
châu rồi di chuyển xe lửa riêng sang Trịnh-
châu, có dừng lại đọc đường để xem xét
các nơi có quân Tầu đóng,

Nhật định đánh dồn quân Tầu
vào Vạn-lý Trường-thành

Nhiệt-hà 8/3. — Nhật vẫn tiếp đánh rữ ở
Cô-bắc Đào và Hy-phong-khau, định đánh
dồn quân Tầu vào cả trong Vạn-lý trường
thành,

Công sứ Tầu ở Nhật đã về nước

Bắc-binh 8/3. — Vì Trung-Nhật đã công
nhận đánh nhau nên chính phủ Nam-kinh
đã triệu Công sứ Tầu ở Nhật là Tưởng-tic
Tường về rời,

quân Tầu giữ vững
ngoài Vạn-lý trường-thành

Nhiệt-hà 8/3. — quân Tầu đã cho kiến
chức rất kiên cố ở phía ngoài thành Vạn-
lý, Vạn-phúc lên trấn thủ ở đây nói quyết
thì chết chứ không chịu lùi vào trong
trường thành.

Truong-hoc-Luong từ chức

Bắc-binh 8/3. — Truong-hoc-Luong đã
tuyên bố xin từ chức, dù luận Thượng-hà
rất hoan nghênh vì eno Truong là nhú
nhược để đến nỗi mất kính thành Nhiệt-hà,

Truong-hoc-Luong đã bị truy tố

Thượng-hà 9/3. — Viện giám sát vi giũ
gin ký luật, dừng lên xin truy tố Truong-
hoc-Luong và Thang-ngoè-Lân, cho là vi
Thang-bỏ trốn nên mấy bị mất Thừa-Đức
còn Truong-thì đã tỏ ra hoàn toàn bất lực
trong việc điều khiển quân đội,

Tô-binh-Vân đã đến cứu Thừa-Đức

Bắc-binh 9/3. — quân đội của Tô-binh-
Vân do Tân-diện-Anh chỉ huy đã ra cứu
viện Nhiệt-hà, Tôn-dâ đốc xuất quân linh
liên lạc với quân nghĩa-dũng và quân
chinh phủ để đánh lấy lại Thừa-Đức.

Trưởng-giới Thạch thay

Truong-hoc-Luong

Bắc-binh 10/3. — Có tin Tưởng-giới-
Thach lại ra giữ chức Tòng-tu lệnh thay
Truong-hoc-Luong từ chức, và sẽ có cuộc
thay đổi lớn ở các hàng-tướng-té,

Đông-Mỹ

Nickelag émailage au four réparation
des cycles

Một cuộc hát quan họ

XẾP CHỮ Ô

Một cách chơi giải-trí mới

Theo chiều dọc:

- 1 — Không dục.
- 2 — Đất lúa cho khói vào hang chuột.

Chữ Ai ngược.

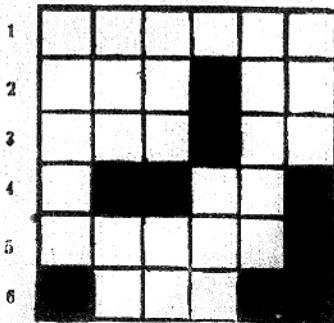
- 3 — Bằng lòng vô sự.
- 4 — Một chữ âm evojelle à Âm, vang lên.
- 5 — Không chậm.

6 — Chung góp tiền trong một cuộc chơi.

Cái khó — và cái thú — trong sự tìm xép chữ ô, là làm thế nào cho mỗi chữ ô, là làm thế nào cho mỗi chữ ô và cái ô theo chiều ngang, khi chắp với chữ ô và những ô dọc cùng một hàng lại có thể thành một tiếng đúng nghĩa với câu « câu dẫn-lối » ở dưới.

Hình I

1 4 3 4 5 6

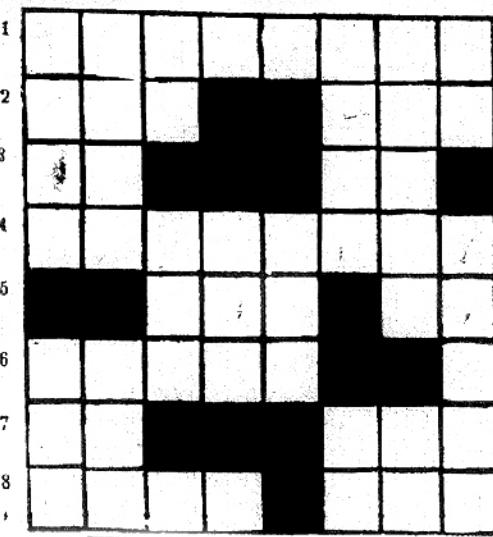
Câu dẫn lối

Theo chiều ngang:

- 1 — Tình đối với kẻ nghèo khổ.
- 2 — Cứ chỉ lúc sợ hay rét, bệnh phổi.
- 3 — Một loài săn có cánh, có lông. Một nơi thờ tự.
- 4 — Một chữ cấm consonne. Một công việc cần cho sự xuất bản sách hoặc báo.
- 5 — Cố đỗ lycop nhà.
- 6 — Người hơn tuổi trong hai người con trai cùng bố.

Bài I

1 2 3 4 5 6 7 8

Theo chiều ngang:

- 1 — Không dục.
- 2 — Đất lúa cho khói vào hang chuột.

Chữ Ai ngược.

- 3 — Bằng lòng vô sự.
- 4 — Một chữ âm evojelle à Âm, vang lên.
- 5 — Không chậm.

6 — Chung góp tiền trong một cuộc chơi.

Cái khó — và cái thú — trong sự tìm xép chữ ô, là làm thế nào cho mỗi chữ ô, là làm thế nào cho mỗi chữ ô và cái ô theo chiều ngang, khi chắp với chữ ô và những ô dọc cùng một hàng lại có thể thành một tiếng đúng nghĩa với câu « câu dẫn-lối » ở dưới.

Thí dụ:

Hàng ngang số 1 có sáu ô: Ta phải tìm một tiếng có sáu chữ ô để xếp vào. Tiếng ấy, theo lời dẫn-lối, nghĩa là: « Tình đối với kẻ nghèo khổ ». Ta tìm và thấy tiếng: Thương.

Một chữ trong tiếng Thương — như chữ N chẳng hạn — phải là chữ đầu của một tiếng ghép bởi những chữ trong một ô ăn theo chiều dọc. Chữ N đứng trong ô đầu hàng dọc số 5. Hàng này có năm chữ và nghĩa là: « Không chậm ». Không chậm là mau, là chóng, là nhanh. Song mau chỉ có ba chữ, mà chóng thì chữ thứ nhất không phải là N. Vậy tiếng Nhanh là đúng.

Thể là hai hàng ô ngang và 5 dọc đã xong. Ta lại xem đến hàng khác, bắt từ hàng nào, không cần theo thứ tự. Nhưng ta nên tìm trước những hàng nào, đã có một chữ làm đầu mới như hàng dọc số 5 một chặng hạn, như thể thi đỗ tim hoa. Hàng dọc số 1 có năm ô. Năm chữ phải tìm thi chữ thứ nhất đã có sẵn: chữ T. Chữ T đứng đầu một tiếng nghĩa là: Không dọc. Ta tìm và thấy tiếng Trong.

Chữ G ở tiếng Trong, ta thấy nó là chữ đầu của một tiếng ô hàng ngang số 5, và

chữ cuối cùng của tiếng ấy là chữ H. Tiếng ấy là một tiếng năm chữ và nghĩa là: « Một thử cố lợp nhà ». Ta tìm thấy Gianh cũng không khó.

Bây giờ ta lại xem đến hàng ngang số 2.

Một ô đen (ô thứ tư) chưa hàng này làm bài đoạn. Ba chữ ô ba ô đoạn nhất ghép thành một tiếng nghĩa là: « Cứ chỉ lùi sợ hay rét ». Số hay rét thi Run trong tiếng Run, chữ R đã có sẵn. Cả hai chữ ô hai ô leao thứ hai ghép thành một tiếng nghĩa là: « Bệnh phổi ». Trong hai chữ thi một chữ đã có sẵn: chữ H. Vậy bệnh phổi ấy đã tìm lầm. Bệnh Ho.

Rồi cứ theo cách thức trên đây, ta sẽ tìm được hết các tiếng giao nhau: xem hình II.

Hình II

1 2 3 4 5 6

1	T	H	U	O	N	G
2	R	U	N		H	O
3	O	N	G		A	M
4	N			I	N	
5	G	I	A	N	H	
6		A	N	H		

Trên kia, chúng tôi ra một bàn chữ ít ô và chỉ dùng những tiếng đơn, lại đặt những câu « câu dẫn-lối » dễ dàng, là có làm để thí dụ. Nhưng sau này chúng tôi sẽ ra những bàn nhiều ô hơn, đặt những tiếng hiểm hơn, mà lời dẫn-lối sẽ kín hơn, để các bạn đọc báo phải tìm lâu. Như thế mới có thú vị.

Câu dẫn lối

Ngang:

- 1 — Không với-vàng (tiếng kép).
- 2 — Bồ vỗ mít vài thú cây, bàng da. Thanh tre đặt lên những cát mè
- 3 — Sông, ở vào một luồng. Số ecbü nhô.
- 4 — Tên làng một nhà thi-sĩ Việt-Nam
- 5 — Đóng, nhiều, hay đi với tiếng chung Đề viết: Người
- 6 — Âm-ý (tiếng kép.) Một tiếng đậm câu có lê-phép
- 7 — Giang, Hu, sầu, bảy
- 8 — Không săn. Cái gánh nặng, cái tai-nan

Dọc:

- 1 — nở đì cho nhẹ mình, không có hại
- 2 — Đáng tiếc. Làm liền cái đì đất
- 3 — Ở trong so. Một loài vira ở nước vira & cạn. Tiếng phản-nản của người không đất hàng
- 4 — Một chữ cấm « consonne ». Không to, Chữ cấm
- 5 — Một chữ cấm người Nam-Kỳ hay dùng thưa. Một thứ cây hoa thường trồng ở trước cửa chùa, đèn
- 6 — Ngã đậm đầu vào một só. Một thứ Khoảng-vật ai cũng biết
- 7 — Một dấu trong năm dấu quốc-ngữ. Một loài vò cứng thân mềm
- 8 — Mục, nát, mềm ra vì ẩm, Một giống ca có gai

Những hạt đậu nhọn

Nói khoác!

Trich trong vở kịch « Ngộ-si-hoa » Boen I, Sen I trang 19.

Não tranh được bằng ở viện bảo-tàng « Louvre ».

Bích-hà tần vô lý thế mà Quân-hiệu không cải-chinh, vì nếu Quán-hiệu quâ-la Nebesi Geishi hay Geisha là? thi chàng ta thừa biết rằng nhà họ i-si-o sống không thể có được tranh hầy ở viện bảo-tàng « Louvre ». Họ chẳng ở viện bảo-tàng « Luxembourg » thi còn họ có lý.

Hay soan-giả Vi-huyền-Đắc nói khoác chơi đây?

○

Mình là ai?

Trich trong bài « khó nghĩ » của Tuân-tinh. Ngõ-Bio số 1654.

Mình quý sự hoạt-dộng, Ông nào cũng cam đoan có sẵn bùi nhiệt huyết, xin đừng ra cổng hiến cho dân, tuy chưa có ông nào rõ rõ chương trình của mình ra sao cả.

Chữ mình trên thi cổ nhiên là trò Tuân-tinh. Nhưng nếu chữ mình dưới cũng trò Tuân-tinh (mà đáng lý ra phải trò Thủ-tinh) thi còn ông nào nói rõ được chương trình của Thủ-tinh?

◊

Tóm lấy mà yêu cầu

Cũng trich trong bài ấy:

Bà là chính tai mà hiểu chữ Pháp để gấp dịp thi tóm lấy mà yêu cầu và khởi phải nhờ thông ngôn dịch. « Stop »

Vậy thi tóm lấy ai? yêu cầu gì? và dịch cái gì? Tóm lấy dịp, yêu cầu cùng dịp chẳng? Thực ra ta có thể nói hay viết: Nếu gấp ông Dịp thi tóm lấy mà yêu cầu điều này.

○

Quốc-ngữ mới!

Đề-mục bài xã-thuyết báo Trung-bắc Lập văn số 4785:

Dong's bongo.

Đã lâu lắm nay đọc giả báo Trung-bắc quen với hai chữ Haif danf. Vì đã quen nên không cần tìm tới cũng biết hay cũng đoán ra chữ F là dấu huyền. Nhưng nay bỗng đổi ngữ họ nấu to tướng lên cái đầu đề bài xã-thuyết: Dong's bongo. thi thực minh không còn biết songo nô là cái gì nữa, và nó là tiếng quái gỉ thế?

◊

Cochet và Vines

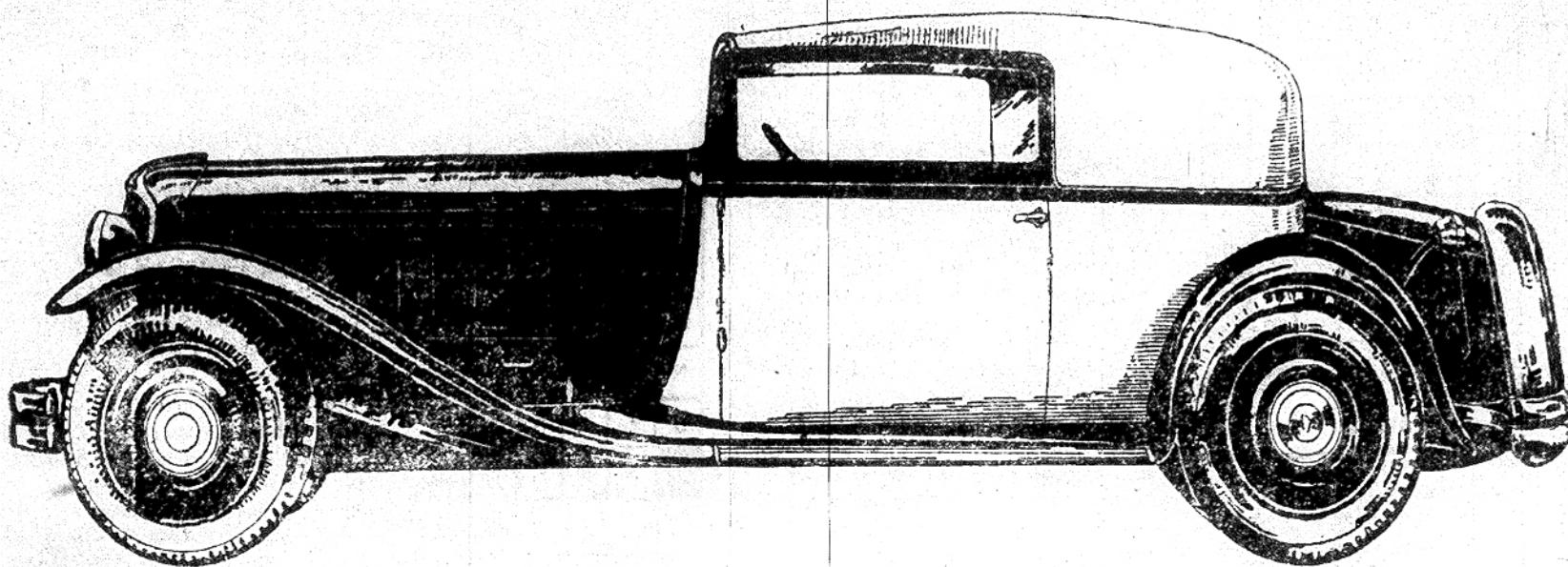
Trong số báo Bắc-kỳ thể-thao vừa ra ngày thứ ba 7/3/53, ở trang đầu có hai bức hình; một bức đê là hình Vines thi trồng y như het Cochet, và một bức đê là Cochet thi trồng y như het Vines. Hay hai người mới đổi tên cho nhau bù mặt đấy?

Trong bài chè nhà

Trong truyện « Cố giời » Phong-hoa số 36 họa sĩ Cô-tô tả sự kích-hồi của người chúa quan có phần đúng sự thực quá; kích-hồi đến nỗi rụng râm được. Xin xem bức

NHẤT ĐẠO CÁC

CHINH THU'C XE CỦA PHÁP
MÀ CÁC NGÀI HOAN NGHÊNH HƠN CA

Xe Nerva Sport

hiêu RENAULT

8 máy một hàng

S T A I